

Рауил БИКБАЕВ

Атлы азамат

Без — нуғыш балалары. Күптәребез атайһыҙ үстек, әммә аһыҙ үсмәнек. Атайҙарыбыҙ безҙе атка мендермәһә лә, бөтә ауыл малайҙары һымак ат һыртында, ат араһында сыныктык. Ат һарайы ололарҙың ғына түгел, малайҙарҙың да яратып йыйылыр урыныбыҙ булды. Куш йөрәкле дөлдөлдәр, безҙең яктарҙағы атаклы арғымактар тураһындағы олатайҙарҙан ишетеп калған, күптәре легендаға әйләнгән һүзҙәргә йыш һөйләй, шундай малдарҙы безҙә күрһәк икән тип хыяллана торғайнык.

Элек алыс кышкы юлдарҙа санала үткән кешеләргә ат эле нуғып куймаһын тип борсолалар ине. Ат эле кағылған юлсылар за булғандыр, әммә башкорт кешенә ат ене борон сәңгелдәктән үк кағылған. Ир-егет менән ат араһында айырылғыһыҙ бәйләнеш барлыкка килгән. Улар ғүмер буйы юлдаштар, хезмәттәштәр, кәрәк сакта яуҙаштар. Юлдаштар, яуҙаштар ғына түгел, серҙәштәр, фекерҙәштәр. Үзенең шатлыҡтарын да, кайғыларын да, кәҙерле мөхәббәт хистәрен дә, кәһәрле нәфрәтен дә ир-егет кешегә бик белгертеп бармаһа тырышкан, әммә атынан йәшермәйсә һөйләгән, уның менән төптөгә серҙәрен дә бүлешкән. Хатта исемдәре лә уларҙың береккән бит, телебезҙә ир-ат тигән һүз тыуған.

Яндарында аттары булмаһа ла, күмәкләшеп бер ерҙә торған ирҙәргә ир-ат йыйылған тигәндәр. Йылкы малы элекке һымак ерҙә каплап йөрөмәһә лә, күп ирҙәр аттан күптән һәм ғүмерлеккә айырылһа ла, әле лә ир-ат тизәр. Кеше менән танышканда “Атың кем?” тип, исемен һорағандар. “Атказанған” тигән хөрмәтле дәрәжә лә шулай барлыкка килгән. Һәр башкорт атказанған тигән мактаулы исемде яулай алмаһа ла, һәр ир-азаматыбыҙ борон-борондан атка атланған башкорт булған. Уның исеме-аты атлы башкорт булған.

Атка атланған башкорт — канатлы башкорт. Атлы ир — канатлы ир. Улар илдең күпме тарафтарындағы алыс-алыс юлдарҙы бергә үткәндәр. Күпме яуҙарҙа алышып, Париждарға лә барып еткәндәр, Карпатта ла тыуған яғын һағынғандар, Уйыл буйҙарында ил һаҡлағандар. Яраланған батырҙы тоғро аттары яу яланынан алып сыккан, үлемдән коткарған. Батша хөкүмәте Урта Азияны яулау өсөн ойшторолған походтарҙа карҙар яуып, каты һуыҡтарҙа аттар кырылған, яугирҙар туңған. Аты ла, үзе лә азыҡһыҙ, ышыҡһыҙ калған яугир “Ғыр” йырындағы “аткайҙарым арык, кейемем юк, нисек уҙғарырмын кыш көнөн?” тигән һүзҙәргә әйткән. Илде яклап, ирек даулап күтәрелгән кыйыу ирҙәр ғаиләләре менән Себерҙәргә һөрөлгәндә, улар менән бергә аттар за Урал еренән айырылғандар. Әйләнөп кайтыуҙар бик икеле. Хушлашыу

кайһы сакта бәхилләшеүгә әйләнгән. Ир-егеттәргә генә түгел, аттарға ла бик кыйһын булған. Ләкин кеше генә түгел, ат та тыуған ерзәрен һағынған. Бөйөк Ватан һуғышынан һуң әллә һиндәй мөгжизәләр менән дөрөс юлды табып, Башкортостанға әйләнәп кайтқан ат тураһында ла укыған булды. Тыуған ерзән айырылған сактарза “Минең атым боролоп карайзыр”, “Башкынайын бороп бер карай” тигән юлдар тыуғандар. Боронго озон йырзарыбыз сәхнәләрзән бөгөнгө һымак йыш йырланмаған илленсе-алтмышынсы йылдарза төрлө кисәләрзә “Азамат” айырыуса йыш башкарылыр ине. “Азамат” йырының “Кайза ғына бармай, һизәр күрмәй ир-егеткәй менән ат башы” тигән һүззәр без йәш сактарза телдән төшмәс ине. Мин был һүззәр урынына “Кайза ғына бармай, кайза йөрөмәй ат тояғы менән ир башы” тип йырлағандарын да беләм. Ысынлап та, кайзарза ғына йөрөһә лә, һизәр генә күрһә лә, башкорт үзенең аты менән йөрөгән, аты менән күргән. Атлы яугир әйәрзә ултырғаны өсөн генә түгел, үзенең көс-кеүәте менән йәйәүленән юғарырак баһаланған.

“Көрән”дә “Яу табышы” тигән сүрә бар. Тәфсирзәрзә аңлатыузарынса, ульяһны гәзел итеп бүлгәндә, яу атына ике өлөш, һыбайлыға бер өлөш, йәйәүле яугирға бер өлөш бирелгән. Яу атының өлөшө яугирзыкына карағанда ике тапкырға артығырак һаналған.

Бик боронго замандарза башкорттар, үззәренең тотемдары һанап, күп кенә хайуандарзы изгеләштергәндәр. Бигерәк тә халыкка юл күрһәткән изге бүре тураһында риүәйәттәр күп. Был яктан ат ул бүренән калышалыр. Ләкин башкорттоң бөйөк һазинаһы — халык ижадында аттан башка бер генә хайуан һақында ла ул тиклем йөрәктән сыкқан һүззәр әйтелмәгән. Күпме йырзарыбызза ат тураһында беренән-береһе матурырак, беренән-береһе мөгәнәләрәк юл-

Башкир. И.Г.Шадов. Гравюра. 1813 г.

дар һокландыра. Мин уларға ғүмерем буйы ғашик булдым, башкорт фольклорындағы төрлө жанрҙарҙа ат тураһындағы шигри юлдарҙы бергә туплап, үзенсәлекле бер китап төзөргә электән үк хыялландым. Был хыялым оҙак йылдар буйы хыял ғына көйө калды. Береһе артынан береһе өйөлөп килгән эштәр был уй-теләгемде тормошка ашырырға мөмкинселек бирмәне. Ниһайәт, аттар тураһында халкыбыз быуаттар буйына ижад иткән шигри юлдарҙың байтағын бергә йыйып, ошо китапты төзөй алдым. Яҙмышы ир яҙмышынан айырылғыһыз булған күпме асыллы башкорт аттары хақында йөзәрләгән йырҙарҙа, атаклы эпостарыбыҙҙа, халыҡ ижадының башка төрҙәрендә тыуған шигри һүҙҙәр укыусылар өсөн дә кызыклы булыр тип өмөтләнәм.

* * *

Иң элек “Урал батыр” эпосына иғтибар итәйек. Әсәрҙә вакиғалар туфан калккан һәм донъяны баһып алған һыу кире кайткан, ер асылып килгән бик боронғо замандарҙан башлана. Башка халыҡтарҙа ла ошо дәүерҙәр тураһында һөйләүсә мифтар бар. Мәсәлән, шумерҙарҙың “Гильгамеш” эпосында, туфан калкырын алдан белеп, бик зур кәмә әҙерләү һәм ташкын ваҡытындағы вакиғалар бәйән ителә. Бында Гильгамеш үзенең калаһы Урукты эзләй. “Урал батыр” за хәл башкаса. Дүрт яғын диңгез ураткан урында йәшәүсә Йәнбирҙе менән Йәнбикә “Кайзан бында килеүен, ата-әсә, ер-һыуы кайза тороп калыуын үзҙәре лә оноткан, ти”. Уҙғандар менән бәйләнеш өзөлгән, тормош өр-яңыса башланған. Йәнбирҙе менән Йәнбикә “Һунарҙа ат менмәгән, кулға

һазак тотмаған, менәренә — арысланды, балығына — суртанды, кошка сөйгән шоңкарзы, кан һурырға һөлөктө үз иштәре яһаған”.

Шуныһын иштә калдырайык: кеше һунарға арыслан менеп йөрөй. Қулында ук-һазағы юк. Кейектәрзе кейектәрзән тоттора. Һунарсылык менән көн күрә.

Йәнбирзе карт Йәншишмәне табырға тип, “Ике улын ике арысланға мендереп озаткан, ти”. Ағалы-кустылы ике егет озон юлдар үтә, зур кыйынлыктарға тап була, әллә күпме вакиғаларзың үзәгендә кайнай. Мин шуларзың тәүгеһенә — Катил батшаның ер тырнап, үкереп, егетте “елгә осоп тузғансы мөгөзөмдә каклармын” тип, ужарланып килгән тауҙай үгеҙе менән Урал батырзың алышканына тукталам. Аяуһыз алыш алдынан Урал батыр был дәншәтле хайуанды ошоллай тип киҫәтә: “Донъяла һин кешенән көслә юғын танырһың, үзең түгел, токомоң менән кешегә кол булырһың”. Тапарға, канға туззырып мөгөзөнә элергә әзер торған был гәйрәтле хайуанды Урал батыр еңә. Көрәшкәндә тубығынан ергә баткан үгеҙең ауызынан кара кан аға, өскө теше төшә, дүрт тояғы урталайға ярыла. Йәғни қырағай мал әйәләштерелгән үгеҙгә, әле без күреп күнеккән мөгөзлө йорт хайуанына әйләнә. Катил батшаның еңелгән үгеҙенә Урал батыр былай ти: “Үзең түгел, балаң да мәңге калыр шул көйсә. Кеше көсөн күрзең һин, кешегә мөгөз сөйзөң һин, кешегә мөгөз сайкама, еңермен тип айқанма!”

Шулай итеп, каты алыштан һуң Урал батыр үгеҙе баш эйзәрә, уны кешенәң коло итә. Һунарсылык мөхитендә тыуып үскән кеше малды қулға әйәләштерә башлай, малсылык дәүеренә күсә. Артабан Урал батыр атлы була, был хайуан уның тоғро юлдашына әйләнә. Һомайзың егеткә Акбузат бүләк итеүе эпостағы төп вакиғаларзың береһе. Аһыз батыр атка атлана, уның донъя менән аралашыу тизлеге, тормоштоң үсеш мөмкинлектәре күпкә арта. Төптәнерәк уйлап караһаң, Акбузаттың әйәренең алтын қашына тағыулы торған алмас қылыс та бик мөһим хәлдәргә ишара яһай түгелме һуң? Йәнбирзе һунарға һазакһызғына йөрөһә, уның улы Урал Акбузатлы ла, алмас қылыслы ла була. Қылыс әзерләү оҫталығына ирешеү иһә кешелек йәмғиәтенең яңы үсеш кимәленә күтәрелеүен раҫлай бит.

Беззең фольклорсы ғалимдар “Урал батыр” эпосының ентекле өйрәнелгән “Гильгамеш” менән бер дәүерзә, хатта унан да алданырақ тыуған тизәр. Һүрәтләнгән вакиғалар үззәре үк әсәрзең боронғолоғон күрһәтә. Минеңсә, бының шулай икәнлеген конкрет миҫалдар, қызыклы параллелдәр килтереп, асык итеп раҫларға мөмкин. Мәсәлән, яңы эраға тиклемге дүртенсе-өсөнсө мең йыллыктар қушылған осорза көслә туфан калқып, Тигр менән Евфрат йылғалары аққан ерзәрзе һыу баҫқан. Бындай ташқындар башка яқтарза ла булғандыр тип фараз итергә мөмкин. Қырағай кейектәрзе йорт хайуандарына әйләндереүзең ун биш мең йыллык тарихы булғанлығы мәғлүм. Ә бына аттарзы әйәләштереү тарихын тикшереүселәр кешелек үсешен тизләткән, уның эшләү мөмкинлектәрен нық арттырған был вакиға яңы эраға тиклемге өс мең йыллыкта булған тизәр. Һәр хәлдә, тимер быуат етмәҫ элек кеше қылыс тигән хәрби корал әзерләй алмаған. Урал батыр үзе коллоқ йәмғиәте менән таныш булмаһа, Катил батшаның үгеҙенә “Үзең түгел, токомоң менән кешегә кол

булырһың” тип әйтә алмас ине. Урал батырҙың бик күп колдарҙы коткарыуы ла ул йәшәгән дәүерҙең үзенсәлеген күрһәтә.

Тағы ла шуны өстәп әйтмәксемен. Дүрт яғын диңгез каплаган урындан башланған юл Урал батырҙы ниндәй киңлектәргә алып сыға. Уның батырлығынан диңгез сигенә, тауҙар күтәрелә, үзе һәләк булғас, тәне ошо ерҙең қуйынындағы асыл байлыҡ була. Урал ере, уның йәннәт һымаҡ тәбиғәте башҡорттарҙың изге Ватанына әйләнә. Һомай ошо ергә коштарҙы, башка йәнлектәрҙе әйәләштерә, Катил батшаның үгеҙе һыйыр көтөүҙәрен әйәртеп кайта, Акбузат йылкы өйөрҙәрен бында килтерә. Урал батырҙың улдары Урал тауҙарынан башланған матур йылғаларға юл һалалар. Башҡорттоң Ватаны бына шулай барлыкка килә.

Әлбиттә, был мәшһүр комарткыбыҙдың қасан тыуғанлығын йылын, быуатын билдәләп аныҡ қына әйтеү мөмкин түгел. Ләкин әле аталған билдәләр буйынса уның боронғолоғо, яңы эраға тиклемге мең йыллыктарға барлыкка килгәнлеге бәхәсһез. Әгәр туфан қалқыуы, малдарҙы әйәләштерерә, қылыслы булыу күренештәре нәк улар булған сактарға ук халыҡ хәтеренә уйылмаһа, шиғри һүҙҙә теркәлмәһә, был вақиғалар тураһында уларҙан ныҡ алыслашқан яңыраҡ дәүерҙәрҙә бындай эпосты хатта бик зирәк халыҡ та ижад итә алмас ине.

* * *

Тарихка инеп киттек. Аттарыбыҙға әйләнәп кайтайыҡ, “Урал батыр”ҙы тағы ла байқайыҡ. Акбузатты эпоста һүрәтләгәнсә, яңынан күз алдыбыҙға баһтырайыҡ. Уның буй-һынында, караштарында, хәрәкәттәрендә ни тиклем матурлыҡ, зифалыҡ, камиллыҡ, көс-ғәйрәт һәм етезлек. Акбузатты яратып тасуирлаған юлдарҙы был китапта яңынан укып карағыҙ. Һәр береһе хайран қалдыра, һәр һүз ни тиклем тапқыр әйтелгән. Аттың үзенсәлектәрен сәсәндәрҙең зирәк карашы ғәжәп үткер күргән. Башка халыктарҙың фольклорында ла ат төрлө яклап данланған. Ләкин был йәһәттән “Урал батыр”ға тиңләшерлек миһалдарҙы еңел генә табып булмай торғандыр. Был әсәрҙә Акбузатты һынландырыу һүз менән қойолған гениаль һәйкәл дәрәжәһендә.

Башҡорт күңелендә атқа қарата оло хөрмәт, уны яратыу, уға һоқланыу традициялары быуаттан-быуатқа, әсәрҙән-әсәргә дауам иткән. “Акбузат” эпосында Урал батырҙан қалған канатлы толпар менән алмас қылыс уның ейәне Һәүбән қулына күсә. Бында ла Акбузаттың һүз менән ижад ителгән сағыу, һоқландырғыс һүрәтен оноторлоқ түгел.

Вақиғаларға ат қатнашмаған эпос безҙә, моғайын, юктыр ул. Тәрән зинданға төшөрөлгән Алпамыша янына канатлы, тоғро аты килеп етә. Қатын-қыз толомона тотоноп, батыр шул тәрән соқорҙан сыға. Бында қатын-қыздың көсө канатлы толпардың ғәйрәтенән дә юғарыраҡ қуйылған, көсһөз заттың көсө ни тиклем тәрән асылған.

“Заятүләк менән Һыуһылыу”ҙа йылкы өйөрө күлдә йәшәй. Асылы күлдән сығып килгән малдарға Заятүләк әйләнәп қарағас, көтөүҙең яртыһы һыу есенә кире инеп ғәйеп була.

“Акһаҡ қола”ла хужаһына үпкәләгән ат өйөрҙө ситкә алып сығып китә. “Қара юрға”ла ақыллы юрға егет ғәшик булған қызды әүрәтеп алып қаса ла егеткә алып кайта.

Был йыйынтыкта кобайырзарзан да өзөктөр килтерелде. Һәр һүзе оскон сәсрәткән, һәр береһе сәпкә тейә торған кобайыр “Тороп калған яңғыз тай өйөр булып йөрөр ер — атам кейәү булған ер, әсәм килән булған ер” тип, илде данлаған, “Қуркак булмаҫ ир батыр, өркәк булмаҫ ир батыр, ир-егеттең эсендә эйәрле, йүгәнле ат ятыр” тигән һүззәр менән һыбайлы азаматтарҙы тыуған ерҙе һаҡларға саҡырған.

Башкорт фольклорының һәр жанрындағы бик күп әсәрҙәрҙә ат катнаша. Ошондай әкиәттәр, риуәйәттәр, мәкәлдәр, көләмәстәр бихисап. Йомактар за уларҙы урап үтмәй. “Кыйыуҙар ботона кыстырып, куркактар етәкләп килтерер”, “Колағы кайсылай, койроғо камсылай”, “Тарта ла тарта, ул тартқан һайын мөлкәт арта” һымак миҫалдарҙы күп килтерегә мөмкин. Был китапқа иһә төрлө жанрҙарҙан мин тик шиғри үрнәктәрҙе генә индерҙем.

* * *

Был үрнәктәрҙән күпселеге йырҙарҙан һайлап алынды. Башкорт йырҙары башкорт халкының йылғызмаһы ла, юлғызмаһы ла ул. Әзәм балаһының яҙмышына килгән бәхет тә, бәлә лә кешегә генә түгел, ат башына ла төшкән. Кайһы сақта яу аты йөзәрләгән яугирҙы каты язанан котқарырыҡ көскә әйләнгән. “Қара ат” йырында кеше аҡыллы ла, етез зә хайуанкайға “Ынтыл ғына ынтыл, әй, каратым, елбер генә елбер ял өсөн. Аяма ла йөнөң, әй, каратым, йөз егерме башкорт каны өсөн” тип, уның буласаҡ ярышта узып килерен ялбарып теләгән.

“Ир гәзәтен шунан белерһегез, һис һөйләмәҫ кеше гәйбәтен”, “Дуҫ-ишенән уның дошманы күп, сер бирмәй зә йөрөр ир кеше”, “Ир-егеткәй кайза йөрөһә лә, үз илкәйе иҫтән китмәйҙәр”, “Ирмен генә тигән ир-егеттең ат башындай булыр йөрөгә”, “Малы ла булыр, һаны ла булыр, булмайыҡ без үзебез сабырһыз” — бындай йырҙарҙы йырлаусы һәр саҡ аты менән бергә булған. Ошондай һүззәрҙә халкыбыҙдың әхлаҡ кағиҙәләре, тормош фәлсәфәһе, шәхестең ил, халыҡ алдындағы гәйәт зур яуаплылығы билдәләнгән. Булдыкһыздарҙы “Ат туғарып, егә белмәй, кыздар һайлаған була” тип хурлағандар. Бик күп йырҙарҙағы һуңғы ике юл алдынан мотлаҡ рәүештә аттарҙың төрлө мәлдәренә, холок-кылығына бәйлә һүззәр килгән. Йырҙың тәүге ике юлы унан һуңғы ике юлда әйтеләсәк фекергә әзерлек була, улар араһындағы бәйләнеш, яңғыраш, ауаҙдашлыҡ тыуыра, йыш кына хозурлыҡ менән ауырлыҡ капма-каршы килә. “Эскадрон” йырын хәтерләйек. Башта һиндәй матур мәл: “Урал ғына кошо һай һандуғас ат менгәндә моңло һайраны”. Әммә был һиллек юкка сыға, илгә ябырылған яу һулышы килеп бәрелгәндәй була: “Кындан алып алмас кылысымды Урал ташкайына кайраным”. “Әрме” йырының бер строфаһы курай моңо менән башлана: “Бейек кенә тауҙың башкайында ир-егеткәй курай уйнайҙыр”. Курай моңо ерле юктан ишетелмәгән икән, артабанғы кисерештәр үтә ауыр: “Ир-егеткәй, меҫкен, һалдат булғас, ат ялына йәбешеп илайҙыр”. Кешенең ошондай кайғылы саҡтарын да аттар аз күрмәгән. Ләкин ут-дәһшәт эсендә лә башкорт егеттәре юғалып калмаған. “Порт-Артур” йырында атын курпыға ебәргән һалдат бына һимә ти: “Дошман һигез, без өсәүбез, һиңә унан курқырға?”

“Өйзөрәкәй буйы кылған ялан елләп-елләп бейә бәйләргә. Өйзөрәкәй буйы кулдан киткәс, ни йәм табып йәйзәр йәйләргә?” — быныһы иле таланған, ерзәрән алдап-юлдап яттар басып алған башкорттоң һыҙланып йырлаганы. Бындай иңрәүле йырҙар за аз түгел.

Безең йырҙар бик киң вақыт һәм ер араларын иңләй. Башкорт аттары, Европа буйлап күпме илдәрҙе үтеп, Сенанан һыу эскән, сит тауҙарға күтәрелгән, сүлдәрҙә яфа сиккән, кыскаһы, кайһы тарафтарҙа ғына булмаған да нимәләргә генә күрмәгән. Ошондай әсәрҙәрҙе ғалимдарҙың тарихи йырҙар тип атауы һәм шул исем менән бергә туплауы бик дөрөс. Күпселек башкорт йырҙары тарихи ерлектә ижад ителгән. Ғөмүмән, башкорт халкының фекерләү үзенсәлегенә әлеге тарихилыҡ хас. Уның тарихи хәтерә әллә қасанғы вақиғаларҙы һәм шәхестәрҙе һаман да онотмай, улар һақында күптән донъяға тыуған йырҙар бөгөн дә йырлана. Мәсәлә, француз яуы тураһында француз йәки рус фольклорында әсәрҙәр тыуымы икән? Әгәр тыуған булһа, улар әле лә халыҡ күңелендә һақланғанмы? Булыуы бик икеле. Ә бына башкорттар был тарихи вақиғалар тураһында әле лә йырлай.

Тағы ла бер миҫал. Егерменсе быуат башындағы рус-япон һуғышында безең илдән күп халыҡтар катнашқан. Улар араһында башкорттар һымак “Порт-Артур” тип бөгөн дә йырлағандары бармы икән?

Бөйөк Ватан һуғышында илде яклап бөтә милләттәр күтәрелде, қаһармандар дан қазанды. Уларҙың күптәрә бөгөн дә халыҡ хәтерендә. Ләкин “Ат уйнатып алдан бара Шайморатов генерал” тип әле лә йырлаған башкорттар һымак башка милләттәр за үзәрәненә һуңғы бөйөк һуғыштағы батырҙарын бөгөн дә данлаймы?

Борон-борондан башкорт аттары батырлыҡ һәм тоғролок символы ғына түгел, йәшәү сығанағы ла, тормошто алға алып барыуы зур көс тә ул. Йырҙарҙа батырлыҡка ғына түгел, көн итеүгә, ғәзәти көнкүрешкә бәйле қызыҡлы миҫалдар за бар. Шуларҙың берәһен һамар яқтарында язып алынған “Әпәт” тигән йырҙан килтерәм: “Ерән бейә менән туры бейә һауған һайын икешәр эйә. Хайран малдарымдың иткәйен әллә ниндәй дошмандар йейә”. Был йыр, моғайын, башкорт еренә тағы ла (“Әпәт” тигән исем юктан түгелдер) ябырылған барымтанан һуң тыуғандыр. Әрәм булған малдарын кеше көнкүреш хәлдәрәнә бәйләп (бейә һауыу, ит ашау), һағынып хәтерләй.

Ғүмерә буйы итен, қазыһын, ялын ашап, қымызын, һурпаһын әсеп йәшәгән, тормошоноң нықлы таянысы ла, шатлыҡ-кинәһәсә лә булған йылқы малын башкорт һисек изгеләштермәһен дә уға арнап йырҙар йырламай һисек түҙһен? Уның донъяға қараштарында, рухи тәбиғәтендә, психологияһында ат қульты һисек барлыҡка килмәһен?

Донъя тураһында, йәшәү, ғаилә һақында уйланып, башкорттоң былай тип йырлағаны ла бар: “Был донъяқайҙарҙың рәхәтләге яқшы ат менән һылыу бисәлә”. Бисәнән алда ат әйтәлә. Был үзенсәлек қатын-қызды қәзәрләп еткөрмәүҙән түгел, борондан башкорттоң булмышына тамырланған инаныуҙан — атты изгеләштерәүҙән килә. “Ақыллы атын мақтар, иҫәр қатынын мақтар” тигән һүзәрҙә лә қатын-қызды қәмһетәү тип түгел, атты электән қилгән ололауың ни тиклем көслә булғанлығы тип аңларға қәрәк.

Атты изгеләштереү безең халыкта кандан килә, быуаттар төпкөлөнән һаклана. Фольклорыбызга аттың магияһы төрлө яклап асыла. Қылын яндырыу була — Акбузат батыр янына оһоп-елеп килеп етә. Был изге мал еле менән доһман сафтарың йыға. Көһ-ғәйрәте сикһез. Уның ауыз күбеге яраны төзәтә. Бик боронғо вақыттарға ир-егетте аты менән ерләр булғандар.

Қайһы бер әкиәттәрҙә бәйән ителгәнсә, изге толпар ергә тибеп шишмә сығарған. Ат тиренең еһенән йылан курккан. Шуға яланда йәки урманда кунғанда эргәгә эйәр-йүгән һалғандар, ятқан урынды қыл арқан менән ураткандар. Шул сакта йыландан куркмай тыныһ йоклағандар. Был гәзәт әле лә һакланған.

Безең изге мәсеттәребезең манараһын бизәгән ай за асылда ат дағаһы ул тип аңлатыуҙарҙы укығаным бар.

Бәлә-казанан һакланыр өһөн өй янындағы қазыққа йылқы малының баш һөйәген элеп қуйыу йолаһы яңы заманға тиклем һакланған. Уның һөйәге лә кәзерле булған. Без бәләкәй сакта аттың ықһым ғына быуын һөйәге менән бәрешеп, сак (саға) уйнай торғайнык. Шул һөйәктәрҙе иң күп йыйған малайға башкаларыбыздың көнләһеп қарағаны хәтерҙә.

Без үзөбөз ҙә белмәһтән атқа бәйлә күренештәр менән фекер йөрөтәбөз. 1979 йылда мин Ғәһим Шафиқовтың қырк йәһенә арнап “Эйәр” тигән шиғыр яҙғайным. Ул шиғыр “Һәр таң һайын йөрәкһетә безе Уралтаузың эйәр-һырттары” тигән юлдар менән бөтә. Эйәр-һырт тигәнем үзөмсә образлырак әйтергә тырышыуымдан тыуғайны. Урал һырттарында, ыһынлап та, эйәргә окһап торған урындар бар бит. Күгәрһен районына йыһ сәфәрҙәрөмдөң бәрөһендә Бикбулат ауылында тәү кат булғайным. Унда Эйәртау бар икән. Минө уның үзөнән дә бигерәк иһемә һайран итте. Баяғы шиғырымды яҙғанда мин Эйәртаузың барлығың белмәй инөм. Аҙак тағы ла шуны белдөм: икө башын уйһыулық бүлгән Эльбруһты ярһыу аттың тояғы икөгә ярған, иһеш. Был таузы балқарҙар Менгөтау тизәр икән. Башқортһа әйтһәк, Эйәртау була. Бындай тап килөүзәр һис кенә лә оһрақлы түгел. Тирә-яғындағыны һәр халык үзөнөң тормоһ-көңкүрөһенә бәйлә иһөмдәр менән атай.

Әле һүз күбәрәк эпостарыбыз, қобайырҙарыбыз, озон йырҙарыбыз тураһында барҙы. Шигри жанрҙарыбыздың бик үзөнсәлекләһө, тик башқорт фольклорына ғына һас йырҙар-сеңләүзәр һакында ла әйтөп үткөм килә. Қыз баланың тыуған йорттан ғүмерләккә айырылып, кейәүгә озатылғандағы кисерештәрөн башқа халықтарҙың ауыз-тел ижадында ла күрөргә мөмкин. Ләкин уларҙың башқорт сеңләүзәрө һымак төзөк жанр булып нығынғаның табыуы қыйын.

Сеңләү йолаһы безҙә һуңғы вақыттарға тиклем һакланып килдө. Туйҙар вақытында қыздың оһолай үзөнсәлеклә йыр йырлап хушлашыуы һакланған төбәктәр бәлки әле лә барҙыр.

Кейәүгә озатылыр сағында қыз иң әлек атаһына қарап сеңләй: “Атақайымдың аттары һыуҙан ғына сыққан балықтай. Атақайымдың биргән ерө яһып та торған тамуқтай”, “Қапқа төбөнә тай туктаған, аһып ебәр, атақай, қапқанды. Биргән малдарын кирө ебәр, аһып қал, атақай, баланды”. Қыз әһөнә лә сеңләп өндәһә: “Қылһылдама, тимөн, турықай, қыл дилбөгәндө

өзөрһөң. Илама ла, әсәйем, илама, үзегез биргәс, түзерһөң”. Сеңләүсе ағаһы менән еңгәһен дә өлөшһөз калдырмай: “Йылкынан була кола тай, һыйырҙан тыуа танакай. Туғаныңды утка һалдылар, йәл түгелме һиңә, ағакай?”, “Атыңа бесән һал, еңгәкәй, ауызлыҡтарың ал, еңгәкәй. Башыма яулыҡ япкансы, татлы йәнемде ал, еңгәкәй”.

Кеше күңелен шул тиклем нескә күрһәткән миһалдарҙы күп килтергә килә, әммә мәкәләһең мөмкинлектәре сикләнгән. Был китапты кулына алған кеше сеңләгәндәге кыҙың кисерештәрен һуңғы бүлектәге үрнәктәргә уҡып, тулыраҡ белер. Туйҙы яҡшы үткәрер, кыҙы оҙатыр өсөн аттарҙың иң яҡшылары егелгән. Сеңләүзәрҙең күпселек строфаларында сеңләүсе кыҙ аттарға өндәшмәй, уларҙы телгә алмай калмай. Сеңләүзәр тураһында һөйләгәндә уларҙың мөһим бер үзенсәһегә һаҡында ентекләберәк әйткә килә. Ортодак-саль, кайһы сакта хатта фанатик мосолман йәмғиәттәре менән сағыштырғанда башкорт катын-кыҙҙарының тормошо күпкә иркәнерәк булған. Улар һыбай йөрөгәндәр, яу ваҡытында ирҙәре менән хатта Париждарға барып еткәндәр. Билдәлә йырҙы үзгәртеп әйтһәк, кайҙа ғына булмаған да һизәр генә күрмәгән катын-кыҙ башы.

Ләкин киләсәктә илдә һаҡлар, һокуктарыбыҙҙы яҡлар батырҙарҙы әсәләр үстәргән, уларҙың күңелендә һалыҡтың тормош аҡылы, йәшәү һағизәләре, күп һынауҙарҙы үткән тәрбиә мәктәбе һығыраҡ һаҡланған. Әлбиттә, уларҙың бик һык рәһиәтелгән, хатта донъянан төһөлөр сактары ла аз булмаған.

Кыҙҙарҙың аһ-зары, мөлдөрәмә тулған күз йәштәре күпмә сеңләүзәрҙән йөрәккә түгелә. һүззәре күңелдә яралай. Ләкин кейәүгә оҙатылған кыҙҙарҙың барыһы ла бәхетһез булмаған, әлбиттә. Уларҙың туйҙы шатланып, көтөп алғандары ла туғандарынан айырылғанда йоланы үтәп, барыбер сеңләргә тейеш. Сеңләү ваҡытында кыҙға тулыһынса иркәһлек бирелгән: ул атаһына ла, әсәһенә лә әйтер һүзән әйтеп калған. Көсләп кейәүгә бирелгәндәре үзенең рәһиәү һүззәрен, аһ-зарың асыҡтан-асык әйткән. Бәхетлеләре йола буйынса сеңләгән. Нисек кенә булмаһың, сеңләүзәр башкорт кыҙҙарының һокуктарың арттырған, улар күржмайынса һүз әйтеп кала алған.

* * *

Элек-әлектән килгән кунақтың дуғаһы менән өйгә доға килә тигәндәр. Йылкы йылы бәрәкәтлә, уңышылы йыл тип ыһанғандар. Хыянатһыҙ кешене эт һымак тоғро тигәндәр. Шул уҡ ваҡытта бик асыуҙары килгән сакта эт тип әрләйзәр зә бит. Ә бына берәһиәһенә асыуы килгәндә уны ат тип һүкмәйзәр. Эт һаҡында һалыҡтың бик үк йырылап барғаны иһетелмәй. Ә бына атты данлау, уның менән юлдаш булуы, бергә шатланыу, ауырлыҡтарҙы бергә йырып сығыу тураһында башкорт йырҙарында йөзәр кат кына түгел, меңәр тапкырҙар әйтелгән. Бәз Урал батыр вариһтары икәнлегебеззә, аттарыбыҙҙың Акбузат токомонан булғанлығың онотмаһаҡ, тарихтағы тамырҙарыбыҙҙы тәрәндәнерәк барлаһаҡ, киләсәктә атлар юлдарыбыҙҙы хәстәрлерәк байкаһаҡ ине.

Март, 2015 й.

ЭПОСТАРЗАН ӨЗӨКТӨР

Урал батыр

Гомай майзан йыйган, ти,
Акбузын сакырған, ти.
Күк күкрәп, шау килеп,
Ерзә дауыл куптарып,
Тау-таш, кая ақтарып,
Бөтә йәнгә шом һалып;
Йондоз һымак атылып,
Акбуз толпар атлығып,
Күктән килеп төшкән, ти,
Гомай һылыу алдына
Килеп башын эйгән, ти.
Акбуз шунда туктаған,
Бөтә майзан һокланған:
Һыртына эйәр һалынған, ти,
Эйәренең башына
Алмас кылыс тағылған;
Эйәренең кашы алтын,
Йүгәненең башы алтын;
Қолагын беззәй қазаған,
Ялын кыззай тараған;
Башкүнәктәй танаулы,
Һарымһактай асаулы;

Қарсыға түш, тар бөйөр,
Еңел, текә тояклы;
Қуян күзле, бакыр күз,
Қысыр йылан тамаклы;
Урайы куш, янағы ас,
Муйындары бер колас,
Қыйғыр, бөркөт кабаклы;
Текә басып, баш ташлап,
Йылғыр атлап бышқырып;
Қолактарын кайсылап,
Алан-йолан караныр;
Алғыр бүре күзәндәй,
Күз бәбәген сылатыр;
Ауызлык сәйнәп, ярһузан
Ауыззарын күпсетер;
Елһә, коштай елпенеп,
Артында саң уйнатыр;
Осраған бер кешене
Хайран итер, уйлатыр, —
Бына ошондай Акбуз ул,
Күз күрмәгән ят буз ул.

Акбузат

Беренсе өзөк

Ак батша атайымдың
Һөйөп менгән аты бар —
Йылкы малдың кото бар.
Ут юкта ул ут бирер,
Һыу юкта ул һыу бирер,
Осһоз-кырийһыз диңгеззән
Осоп сығыр кош булыр;
Ялы ап-ак ебәктәй,
Төсө талғыр буз ғына,
Йоморо ғына тоякты
Баһып тора без генә;
Камыш қолак, бакыр күз,
Бәбәге лә ак кына;
Мундаһы бейек, тар бөйөр,
Суртан тәнле, нык кына;
Қарсыға морон, киң танау,
Қуш азаулы, һоһа теш,
Осло эйәк, ас яңак,
Қуш урайлы, — шул ғына.

Шул буз атты бирәйем,
Уралында һин үзең,
Һыу илемдә мин үзем
Бәхетле гүмер итәйем.

Икенсе өзөк

Һис түземем калманы.
Якын барзым янына,
Егет көләс йөзлә ине,
Текләберәк қараһам,
Баяғы егет үзе ине.
Яуға сапқан батырзай,
Алтын-көмөш эйәрле,
Болғар тарткы, айыллы,
Тукымдары ынйылы,
Тибенгеһе сәмсәле,
Болан тире таралғы;
Өзәңгеһе көмөштән,
Эйәр кашы алтындан,
Семәрләнгән ақыктан;

Йылан камсы кашында,
Канъяғала куржыны,
Кырпыузары сэхтиән,
Күмелдерек түшендә,
Арт һанында — койошкан;
Ебәк сыбар нукталы,
Куш ауызлык йүгәнле,
Тезгенен кашка шакарған;
Кырас яллы, төк сәсә,
Суртан һыртлы, тар бөйөр,
Кубаға һебә, куян бот,
Текә тояк, ас янак,
Камыш колак, киң танау,
Карсыға түш, бакыр күз,

Әтәс муйын, куш урай,
Суңка эйәк, кымты ирен
Акбуз толпар янында.
Үзе төскә ат шулай,
Кәңәш биреп егеткә,
Тап әзәмдәй һүз һөйләй.

Ана мине шул егет
Азат итте һарайзан.
Алам һине, тимәне,
Намысыма теймәне,
Юлға төшөрөп ебәрзе,
Сақырһам да һарайға,
Миңә үзе килмәне.

Өсөнсө өзөк

Шул сакта күлдән ер каплаган кола йылкы сыккан, ти. Һәүбән быларзың бөтәһен дә ат-тунһыз халыкка таратып биргән. Үззәре, Нәркәс менән икәүләп, Акбузатты менеп, Һәүбән иленә кайтып киткән, ти.

Дүртенсе өзөк

Күл шаулатып, һыу ярып,
Ерзә дауыл куптарып,
Акбуз сығыр — мал кото,
Бөтә малдан һуң калып, —
Сабыр итеп, шуны көт.
Маңлайын һыйпаһаң,
Телгә килер Акбуз ат.
Ни теләһән, шуны үтәр,
Йүнгә килер Акбуз ат.
Ике бөртө кыл үртә —
Сабып килер Акбуз ат,
Теләгән бер еренә
Алып елер Акбуз ат.
Бөтә малың бөтһә лә,
Акбуз калыр янында,
Юлдаш булыр юлында.
Батыр булыр яуында...

Бишенсе өзөк

Айырманым күлендән,
Һаклап калдым үлемдән:
Тояғы ергә теймәгән,
Ел дә кыуып етмәгән,
Ташланып яу сапканда
Урман, тау-таш тимәгән,
Өстөндәге батырын
Дошманына бирмәгән,

Бабам Урал батырзың
Акбуз атын бир, һылыу!
Сапкан сакта таш ярған,
Йәшендәй ут сыгарған,
Урал батыр кылысын
Бирәм, тигән һүзең бар,
Шул кылысты бир, һылыу,
Үз һүзендә тор, һылыу!

Алтынсы өзөк

Урал батыр кулында
Илдәр гизгән был кылыс;
Изел менән Яйыкка
Үзән йырған был кылыс;
Күл төбөндә күгәрмәй
Мең йыл яткан был кылыс.
Астындағы Акбуз ат —
Урал батыр аты ул;
Алдында урман торғанда,
Урманын да, һыуын да
Ырғып үткән буз ат ул.
Болотка еткән таузарзы
Һикереп ашкан Акбуз ат;
Тояғы тейгән урындан
Күл сыгарған Акбуз ат;
Елеп үткән еренән
Тау сыгарған Акбуз ат...

Заятүлөк менэн һыуһылыу

Заятүлөк:

— Һөйөп һунар аулаған
Балкантауым һағындым;
Талда бәйле какланған
Күк толпарым һағындым.

Эйәр кашында талыккан
Шоңкар кошом һағындым;
Улар һаклап тилмергән
Һәпәләк этем һағындым.

Ай, һылыуым, йән һылыу,
Өс янына дүрт булдың,
Йөрәгемдә һаркытып,
Дүрт янына биш булдың.
Башым ташка орһам да,
Һөйәге калыр йән булмаһ;
Биште уртак бүлһәм дә,
Күңелем толка табалмаһ,
Өстө һағынып кайтһам да,
Улар үлһә, йәм булмаһ.

Акһак кола

Беренсе өзөк

Сыскан һыртлы кола бейә,
Шүлгән затлы кола бейә,
Йоморо тояк кола бейә,
Тырпак колак кола бейә
Шүлгән күлдән сығып килә,
Күл төбөнән сығып килә
Сыскан һыртлы колон менән,
Шүлгән затлы колон менән,
Йоморо ояк, тырпак колак
Матур һынлы колон менән.

Икенсе өзөк

Алтмыш йылкы бер китте, ти,
Етмеш йылкы бер китте.
Алтмыш йылкы араһында
Атлығып торған алты ат юк:
Айыл етмәһ ала ат юк,
Койошкан етмәһ кола ат юк,
Қарлуғас ботло кара ат юк,
Күгәрсен түш күк ат юк,
Сыбай кашка кир ат юк,
Йондоҙ кашка һары ат юк, ти.

Етмеш йылкы араһында
Елкенеп торған ете ат юк:
Ялбыр яллы ерән юк,
Һескә бөйөр дүнән юк,
Йүгән һалмаһ юрға юк,
Йоморо тояк туры юк,
Мундаһы бейек бурыл юк,
Тырпак колак конан юк,
Йәйек койорок бейә юк.

Алтмыш йылкы эсендә
Билге һалған алты ат юк,
Етмеш йылкы эсендә
Инле колак ете ат юк,
Ялы ергә һөйрәлгән,
Акһак кола — мал кото,
Ул да булһа қасып киткән,
Яланда юк, йортта юк.

Өсөнсө өзөк

— Ай, һылыу қыз, һылыу қыз,
Атымдан мин төшөрмөн,
Һөзнән, қымыз эсермен;
Ак сатырзың эсендә
Ак сәпсәктәй уйнарбыз.
Уйпат-уйпат ерзәрзә
Тибен тибер колонсақ,
Сәсмәүзәрен сылтыратып,
Бейә һауыр қиленсәк...
Юғалттым мин йылқымды —
Билдәленән бишәү юк:
Тубығы тимгел туры юк,
Сыңғыз ерән бейә юк,
Сыскан һыртлы кола юк,
Сыбар-ала тайы юк,
Ялы ергә һөйрәлгән
Акһак кола айғыр юк.
Ары ла саптым, тапманым,
Бире лә саптым, тапманым;
Урал тауын гизәмен,
Тапмайынса қайтмамын.

Кара юрға

Беренсе өзөк

Егет, һаман ялынып:
— Һай, Кара юрғам,
Һай, Кара юрғам,
Йоморо-йоморо тояғыңды
Дағалармын, юрғам,
Кикел сәсле маңлайыңды
Көмөшләрмен, юрғам, —
Зифа буйлы шул һылыузы
Алып килсе, юрғам,
Алып килсе, юрғам.
Һай, Кара юрғам,
Һай, Кара юрғам!

Икенсе өзөк

— Һай, Кара юрғам,
Һай, Кара юрғам,
Ялбыр-йолбор ялдарыңды
Көмөшләрмен, юрғам,
Тубыр-тубыр тояғыңды
Дағалармын, юрғам,
Өстөңдәге һылыуыңды
Төшөрһәнә, юрғам,
Төшөрһәнә, юрғам.

Куңыр буға

— Уралына артылып,
Тезәкләнеп, тартылып,
Ергә терәп аяғын,
Тау-каяға таянып;
Ужарланып дошманға,
Акбузында елдереп,
Саптарында сабышып,
Иән аямай алышып,
Яу кыуып, һөрән һалып,
Болот һымак кузғалып,

Кулындағы кылысын
Ян-яғына һелтәнгән,
Дошманына укталған...

...Хас дошманды бақтырып,
Килгән юлын таптырып,
Илдән кыуып сығарған;
Ертыштан да узғарған,
Узғарып, ау, узғарған.

КОБАЙЫРЗАРЗАН ӨЗӨКТӘР

Ай Уралым, Уралым

Сыңғыр-сыңғыр сыңраған
Йылкыһы күп Урал тау,
Мөңөр-мөңөр мөңрөгән
Һыйыры күп Урал тау,
Кәкре койрок, йылтыр күз
Бүреһе күп Урал тау,
Қысқа койрок, шеш колак
Куяны күп Урал тау,
Майлап куйған кайыштай
Йыланы күп Урал тау,
Алпан-толпан атлаған
Айыуы күп Урал тау,
Қыз балалай бизәнгән,
Төлкөһө күп Урал тау,
Ояларға урыны мул,
Коштары күп Урал тау,
Балығы аттай дулаған,
Бакаһы куйзай һулаған,
Һыуы ярына һыймаған,
Йылғаһы күп Урал тау.

Балтырғаны беләктәй,
Һарнаһы курай еләктәй,
Туғайзары түшәктәй,
Талы, муйылы курсактай,
Сәскәләре мең төслө,
Исертерлек хуш есле,
Йылкылары сыңырлап,
Һыйырзары мөңөрәп,
Қуй-һарығы куңырап,
Көтөү-көтөү йөрөр ер;
Ятып калған бер бәрәс
Йөз куй булып үрсер ер,
Тороп калған яңғыз тай
Өйөр булып йөрөр ер, —
Атам кейәү булған ер,
Әсәм килен булған ер.
Урал тигән илем бар
Тулы койрок, ялбыр ял,
Өйөр һаклар айғырлы, —
Бына шундай Уралым.
Урал тигән илем бар,
Илем барза — көнөм бар.

Бейек таузың үлгәне

Ханға бирһәң кулыңды,
Ханға түшәк йәйерһең;
Төшһәң менгән атыңдан,
Ханға башың әйерһең.
Қылысың тықһаң қыныңа,
Хандың коло булырһың.
Яу килгәндә өһһөз булһаң,
Хандың боло булырһың.
Илдең нурлы булғаны —
Илдә батыр тыуғаны;

Илдең моңло булғаны —
Дошман килеп тулғаны.
Айбарлаған батырзәр
Яуға барыр яу булып,
Тигез ерзә тау булып;
Сергеһенән кан үтмәй,
Батыр булып дан тотмай,
Аттан әйәр алмастар,
Қынға қылыс һалмастар ау,
Қынға қылыс һалмастар.

Яман яқшы була алмақ

Қуркак булмақ ир-батыр,
Өркәк булмақ ир-батыр;

Ир-егеттең әсендә
Әйәрле, йүгәнле ат ятыр.

Бур байықмақ

Айыу һуққан тун кейер,
Уңған бала ук юныр;

Атка менгән ил гизәр,
Яқшы кеше ил бизәр ау,
Яқшы кеше ил бизәр.

Үзән күрке тал булыр

Үзән күрке тал булыр,
Айғыр күрке ял булыр,
(Ышанмаһаң, талың қис, —

Яп-яланғас сай булыр;
Ялын қыркһаң айғырзың,
Бер алама тай булыр).

Уралып ятқан Уралда

Уралып ятқан Уралда:
Ақбуз аттай ат менеп,
Ыласындай тиз елеп;
Уқ-һазағын қулға алып,
Кәрәк әйберен юлға алып,

Ил-йорт менән хушлашып,
Булырзай менән душлашып,
Булмастай менән үсләшеп,
Яуға қаршы яу сабыр
Батыр-батыр ирзәр бар.

Әйт, тиһәгез, әйтәйем

Әйт, тиһәгез, әйтәйем,
Әйт, тиһәгез, әйтәйем,
Сәсән килде алдыңа;
Йүгерек аттай йөрәкһеп,
Сәсән ултыра алдыңда.
Қолонсактай бай балаһы
Ярлы булмақ тимәгез,

Қара қазандан һыу әскән —
Ул аш йеймәс тимәгез;
Ат күрмәгән ат күрһә,
Сабып үлтерер тимәгез;
Тун кеймәгән тун кейһә,
Қағып бөтөрөр тимәгез.

Қуркак ирзән ни сығар?

Һай тим, субар тим, субар,
Һай тим, субар тим, субар.
Тибенгән аттан тир сығар,
Ақ мамықтан буз сығар.
Ақыллынан һүз сығар,

Ақылһызған күз сығар ау,
Ақылһызған күз сығар.
Һай тим, субар тим, субар,
Һай тим, субар тим, субар.
Қурайсынан көй сығар,
Қуркак ирзән ни сығар?

Салауат батыр

Салауат батыр ир ине,
Менгән аты кир ине,
Дошман менән алышкандә
Ил эсендә бер ине;
Халкы өсөн көн ине,
Дошман өсөн төн ине,
Дошман өсөн төн ине.

Салауат батыр ир ине,
Менгән аты кир ине,
Яурынына ук тейһә, —
Себен тешләй, тир ине;
Күкрәгенән кан сыкһа, —
Тирем сыға, тир ине ау,
Тирем сыға, тир ине.

ИСЕМЛЕ ЙЫРЗАРЗАН ӨЗӨКТӘР

Урал

Якшы атка менеп, кулына алып
Ук-һазаккай тигән коралын,
Аямаған йәнен, түккән канын,
Һис бирмәгән башкорт Уралын.

Йыуасалы

Урал таукайзарын кире артылһам,
Әллә төшөр инем Үмергә.
Ат кушаклап сабып, етеп булмай
Үмеркәйзә үткән ғүмергә.

Башкорт ере

Аткайзарға атланып, яузар сабып,
Ил һаклаған безҙең аталар.
Васыят та булып калған ерҙе
Мәғрифәтһеҙ ирҙәр һаталар.

Йәмәлекәй тауы

Йәмәлекәй таузың итәгендә
Йөрәмәс инде йылкы көтөүе.
Йән биреүкәйзәрзән ауыр булды
Йәмәлекәй таузың китеүе.

Ыспрауник

Бәғәрешкәй таузың һырты бейек,
Ерәнсәкәй атым менә алмай.
Тотоп кына Себер ебәрзеләр
Дошмандарым мине күрә алмай.

Сәзе буйы

Сәзе генә буйы, ай, ак татыр,
Ат аяккайзарын аһатыр.
Күгәрәп тә ятқан Сәзе буйы,
Беззәр киткәс, һиндә кем ятыр.

Алтын Урза

Турсанайзы ектем, ай, дыулатып,
Сығып та киттем Урал буйлатып.
Бара ла торғас, бер йырлап ебәрзем,
Үз күнелемдә үзем йыуатып.

Тәфтиләү

Астындағы эйәр атка тейер,
Эйәре лә белмәс, ат белә.
Тәфтиләүзән кылған, ай, кәһәрән
Үзе белмәһә лә, ил белә.

Салауат батыр

Күк күкрәйзәр, йәшен йәшнәйзәр,
Салауаттың аты кешнәйзәр,
Салауат та батыр яу кырында
Ис китерлек эштәр эшләйзәр.

Өйөр генә йылкы араһында
Алалары бар за, бузы юк,
Яуға ғына киткән Салауаттың
Аткынайы кайтты, үзе юк.

Қараңғы ла төндә юл яктыртқан —
Салауат менгән кирзән кашкаһы,
Салауаткай китеп, тыумаһ тимәң
Арысландай ирзән башкаһы.

Салауат батыр килә ат өстөндә,
Бүгәс ғәскәрәнә баш булып.
Дошмандарзән улар һис куркмайзар,
Йөрәктәре катқан таш булып.

Қызыл ғына турат койроғо
Күтәрәп кенә сапқан тыу кеүек.
Салауат менән, ай, Юлайзың
Күз йәштәре ағыр һыу кеүек.

Қара ат

Ынтыл ғына ынтыл, әй, кара атым,
Елбер генә елбер ял өсөн.
Аяма ла йәнен, әй, кара атым,
Йөз егерме башкорт каны өсөн.

Француз көйө

Атка ғына мендек, ай, үзөбөз,
Калманымы айтер һүзегез.
Калһа калһын айтер һүззәрегеһ,
Сабырһыз за булмаң үзегез.

Ирәмәл

Дағалатып атты, һай, без мендек,
Мәскәү генә юлы тау булһа.
Тыуған да ғына илгә без кайтырбыз,
Ғәзиз баштарыбыз һау булһа.

Ерән кашка

Йәйләүзәрзе ташлап, корал алып,
Без китәбөз, без китәбөз менеп тә аттарға.
Ерән кашка аткайым да,
Алдан елер малкайым,
Эйәрәндә егете барза
Бойоґоу белмәс малкайым.
Эй-й... бойоґоу белмәс малкайым.
Иҫән генә тороґоз, без китәбөз,
Йыш язығыз, йыш язығыз
Яуап та хаттарға.
Ерән кашка аткайым да,
Юл ташламаһ малкайым.
Биләнән эйәр төшмәһә лә,
Төһ ташламаһ аткайым.
Эй-й... төһ ташламаһ аткайым.

Һай, илкәйем

Уралкайым беззе, ай, үһтерзән
Буйзарында атта уйнатып,
Һай, илкәйем, тыуған еркәйем.
Бүре, айбузарзай доһманды ла
Без кайтырбыз енеп, кыйратып,
Һай, илкәйем, тыуған еркәйем.

Әхмәт байык

Французкайзарзың, ай, ерзәре,
Түңәрәк, түңәрәк булыр күлдәре.
Якшы атка менеп, һөңгө тотоп,
Батыр башкорт сығыр элгәре.

Каһым түрә

Каһым түрә менгән һор(о) юрғаның,
вай кем,
Маңлайында булыр урайы.
Каһым түрә фарман биргән сакта,
вай кем,
Һул кулында булыр курайы.
Каһым түрә менгән һоро юрғаның,
вай кем,
Һорашып та майор алалмай.

Әһ йөз генә кеше — бик күп кеше,
вай кем,
Илашып та кәбер қазалмай.

Абдулла ахун

Кисә генә ахун ине,
Һинә ситкә ауышқан?
Ырымбурға бара-бара
Түрәләргә танышқан.
Башындағы ак селләһен
Ак картуска алышқан.
Абдулла ахун кантон булғас,
Қолак тынмай тауыштан.
Абдулла ахун түрәләргә
Бик ярарға тырышқан.
Пар ат егеп, кеше талап,
Мул-мул малдар йыйышқан.

Төһфәт кантон

Урай ғына урай ат сабырға
Сөңгөл ере кеүек ер кайза?
Сыбык менән қағыз қулдарында,
Төһфәт кеүек яуыз ир кайза?

Бүзекәй кантон

Әүеш кенә күлден, ай, буйында
Бүзекәев кантон аттары.
Бүзекәев кантон вафат тигәһ,
Үкһеп илай ауыл карттары.

Әлмөхәмәт кантон

Ә-й... Әлмөхәмәт менгән туракай
Ел қыялатып осқан да қош кеүек.
Ә-й... Әлмөхәмәт менән бер һөйләшеү
Таң алдынан күргән төһ кеүек.

Абдрахман

Унар ғына һумлык ун ақыклы
Эйәрең булыр, егет, ат булһа,
Якын күргән дуһтан яманы юк,
Ауыр сакта һинә ят булһа.

Сибай

Йәшел генә сана, зәңгәр дуға
Ектерһәнә, Фатимам, туратка.
Атайсалға кайтып кантон булһам,
Ирешер инем, Фатимам, моратка.

Солтангәрәй кантон

Солтангәрәй кантон ат эйәрләй,
Ырымбурға ғына каратып,
Солтангәрәй кантон вафат булды,
Әһ йөз алтмыш йәтим илатып.

Түрәкәй

Түрә лә генә килә, түрә килә, тимен,
Һай, түрәкәйгенәһе,
Килгән түрәләрҙән какшанык.
Яуыз түрәләрҙе куя икән, тимен,
Һай, түрәкәйгенәһе,
Рәсәй генә тигән батшалык.

Карауанһарай

Айкай за ғына сайкай, таштар вата,
Һай кем, таштар вата,
Карауан да ғына һарай, ай, һалырға,
Һай кем, ай, далала.
Торлак кына булыр, яузан кайтһа,
Һай кем, яузан кайтһа,
Атлы ла ғына яуға, ай, ятырға,
Һай кем, ай, калала.

Буранбай

Буранбайзың менгән кашка аты
Сакрым-сакрым бармай баш ташлай.
Түрә тигәндәргә ышанмағыз,
Себер ебәрәп үк башты ашай.

Бөзрә тал

Кир атымды менеп, илдәр гизеп,
Тағы кайттым Тыуған илем тип.
Бөзрә тал,
Мин меҫкенде кызған, куйыныңа ал.
Илдән генә киткән мине кызған,
Колас йәйеп алсы, “балам”, тип.
Бөзрә тал,
Мин меҫкенде кызған, куйыныңа ал.

Бәхтиәр

Ялан ғына ерзең, ай, үзәнән,
Ат ярата сәскә үләнән.
Күрә алмай дошман көн күргәнде,
Яратыр ине ятып үлгәнде.

Бейеш батыр

Күк аткайым ектем тәртәгә,
Каралары калды көртәлә.
Уңлы ғына һуңлы кашым тарта,
Низәр генә булыр иртәгә.

Һор юрғакай менеп, елеп үттем
Баяр ғына баҫкан ерзәрҙе.
Оғро ғына тиеп хурламағыз
Ирәндеккә касқан ирзәрҙе.

Шаһибәрәк

Урал таукайының, ай, каяһы
Айыузарға төйәк, миңә юк.
Аткайзарға билдә иң тамғаһы,
Кешеләргә исем, миңә юк.

Йүркә Юныс

Арка еркәйзәрҙән елеп үттем
Ҙызыл туры, бурыл ат менән.
Быйыл ғына йәйзе мин үткәрҙем
Етмеш ете төрлө дәрт менән.

Ике лә генә ерән, парзан көрән,
Елеп кенә бара юл менән.
Маңлайыңа язған хак язмышты
Юйып кына булмай күл менән.

Ғәзәбәк Насыр

Ғәзәбәк Насыр менгән кара юрға
Маңлай сәскәйзәрән йыя алмай.
Ғәзәбәк Насыр яуап биргән сакта,
Губернатор-майор түзә алмай.

Ерәнсәй зә атым, һай, дүнәнем,
Ятып кына калды йүгәнем.
Минең генә тоткон булуыумды,
Белде микән Хисам туғаным.

Хажегәле

Бөгөлөп кенә һығылып үсә икән
Һыу буйкайының талдары.
Хажегәле китеп, артыр микән,
Ильяс байзың йылкы малдары.

Заһизулла

Иртә менән тороп мин караһам,
Ун ике һыбай килә саптырып.
Имгәкләп тә барып күлгә төштөм,
Йәш үләнкәйзәрҙе сыптырып.

Саптырып та килеп ат бәйләнем
Әйзе генә буйы сауылға.
Уф алла ла тиһәм иренем көйә
Күкрәгемдән сыккан ялқынға.

Ирәле

Ирәле лә еккән пар күк ала,
Башкайзары уйнай дуғала.
Йырак кына илгә сәфәрләндем,
Туғандарым торһон доғала.

Гүмәрөв

Гүмәрөвкәй үзе, һай, ир ине,
Һөйөп менгән аты кир ине.
Тамъян ғына түгел, Тиләүзә юк,
Гүмәрөвкәй асыл ир ине.

Сәйетхужа

Куязанкай күлдән, ай, буйында
Ат бәйләргә урын уңайы.
Ғәзиз генә башым посуд булды
Ун алты ла йөшем тулайы.

Сәләй

Менгән генә атым, ай, күк сыбар,
Ак сергәләр һалһаң, тир сығыр.
Дуҫ-иштәрәм бар, тип инанмайым,
Шул дуҫ-иштәрәңдән сер сығыр.

Йосоп егет

Иртән генә тороп, бер караһам,
Туғайлыкта йылкы юшайзыр,
Йырлаһым да килеп йырламайым,
Йыр йырлаһам, эсем бушайзыр.

Егет кенә булһаң, һин егет бул,
Көмөш һалдыр кайыш йүгәнгә.
Егет кенә кеше уфтанмаҫ ул
Кайғы-хәсрәт күреп йөрөгәнгә.

Сираев

Өйөрзәргә һалған бурыл айғыр
Өйөрзәрен алып ятһа ине.
Әсир булып ятқан шул Сираев
Манифест та булып кайтһа ине.

Шафик

Алтын ғына эйәр, атка тейәр,
Эйәләре белмәҫ, ат белер.
Башкайыңа ауыр эштәр төшһә,
Үз туғаның белмәҫ, ят белер.

Һанака

Акъял да ғына саптар, ай, атымды,
Әпсәндәре юк тип үк һатмағыз.
Минән дә генә калған ир баланы,
Аталары юк тип какмағыз.

Урал ғына буйы, ай, каялык
Аша ғына төшһәм — Таналык.
Яуға ғына сығыу, ай, кыйыулык,
Кыйыу ирзе тотоу — яманлык.

Әрме

Бейек кенә таузың башкайында
Ир-егеткәй курай уйнайзыр.
Ир-егеткәй, меҫкен, һалдат булғас,
Ат ялына йөбөшөп илайзыр.

Нуриман һалдат

Аткайыма мендем ай калкканда —
Етер еркәйемә барам, тип.
Һонолоп та әсәм кулын бирзе,
Тиз әйләһөп кайт һин, балам, тип.

Уйыл

Менгән генә атым, ай, кир булыр,
Тибенгеһе уның да тир булыр.
Урал буйкайының асыл егете
Данкайзары сығыр за ир булыр.

Езем

Ерән аткайымда, һай, елергә
Езем буйы кеүек ер кәрәк.
Ерән аткайымды, һай, менергә
Киң күкрәкле батыр ир кәрәк.

Имәнғол

Һоспиталдең алды таш бағана,
Сәмреғошкайының һүрәте.
Таш урамкайзарза юрғалаған —
Имәнғолдоң менгән туры аты.

Һалдат йыры

Эй, менгән генә атым, һай, кан ерән,
Кейгән генә кейемем күк еләң.
Эй, кан ерән дә атым һаузар булһа,
Кайтып етәм, йәнем, таң менән.

Күк ыласын

Без киткән дә сакта юк үләһөң
Ат күзкәйзәренә етте инде.
Ҡоштар ғына осоп етмәҫ ергә
Ғәзиз башкайзарым китте инде.

Йәйләүлек

Атка ғына менһәң, ай, ат яткшы,
Ергә генә төшһәң, ер яткшы.
Илкәйенә ингән яуға каршы
Ат Ҡушаклап сапқан ир яткшы.
Йәйләүзәре йәмле, Ҡымызы тәмле,
Нисәү генә һауған бейәһе?
Нисәү булһа ла булһын, эй, бейәһе,
Иҫән генә булһын эйәһе.

Карт йыры

Егет кенә сакта елә алманым,
Акбузатка менеп, маһайып.
Һалдатлыкта үтте ярты ғүмерем,
Инде бикле ултырам һарғайып.

Азамат

Алыстарзан, ай, күренгән
Ирәндеккәй тауының ак ташы.
Кайза ғына бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы.

Карпат

Ат якшыкайзары, ай, куңыр күк,
Егет менән сығыр Карпатка.
Қилгән генә юлдар, ай, бик озон,
Йорт-илкәйем калды йырақта.

Һыр

Иртәнсәккәй торһам, бер карайым
Һызылып та ятқан кош юлын.
Аткайзарым арык, кейемем юк,
Нисек уҙғарырмын кыш көнөн.

Траншей

Бәләкәй генә турат, ай, матур ат,
Таң алдынан ятып юшай ул.
Кысып кына быуған билкәйзәрем
Траншейза йөрөп бушай ул.

Порт-Артур

Япондарзың аттары
Бар за кызыл, күк ала.
Тағы ла бер йыл һуғыш булһа,
Был донъяла кем қала?

Ат ебәрзем курпыға,
Курпы башын қырқырға.
Дошман һигез, без өсәүбез,
Ниңә унан қурқырға.

Манжур

Менгән генә атым, ай, бәйләнем
Алмағаскай төбә һалқынға.

Қушымта:

Эй-й-й, ну́жа килһә, тартып ала,
Илтөп Манжурға һала.
Бик ауыр хәл сит илдәрзә,
Һағынам ярты төндәрзә.
Уф алла ла тиһәм, йөрөгем яна
Күкрөгемдән сыққан ялқынға.

Таш қая

Таш қаякай тигән, һай, биләнгә
Сабып менә һалдат аттары.
Һау булығыз, тиөп, без киткәндә,
Илап калды ауыл карттары.

Ат егәбез, тиөп, һай, йөрөүзәр,
Ялын ғына сәсен үрөүзәр.
Исән генә йөрөп без қайтырбыз,
Һау кешеләр беззә күрөүзәр.

Некруттар йыры

Германия аттары
Ебәк менән тышалған.
Германия әфисәре
Газраилгә оқшаған.

Эскадрон

Урал ғына қошо ай һандуғас
Ат менгәндә, моңло һайраны.
Қыңдан алып алмас қылысымды
Урал ташқайына қайраным.

Көмөш тә генә эйәр, еү койошқан,
Бағып менәр ере еү генә.
Ғәзиз башқайынды һакламаһаң,
Зая булығызари тиз генә.

Көмөш кенә эйәр күк ябыулы
Турсанай за атым билендә.
Бәхетле лә ирзәр үз илендә,
Бәхетһеззәр йөрөй сит илдә.

Ишмырза

Ерәнсәй аткайзарым елмәйзәр,
Кешегә ғүмер ике килмәйзәр,
Кешегә ғүмер ике килмәйзәр,
Егет кенә сактың қәзәркәйен
Диуана-аһмак қына белмәйзәр,
Диуана-аһмак қына белмәйзәр,

Алатау

Алатаукай буйы бигерәк бейек
Менеп булмай атка атланып.
Қулдарыңда малың, ай, булһаһа,
Йөрөп булмай илдә шатланып.

Елмерзәк

Елмерзәккәй таузың көн битендә,
Тибен генә тибә қара айғыр.
Елмерзәккәй тауы артта қалды,
Менгән атым боролоп қарайзыр.

Турат сағылы

Қыр қазары кунды, най, туғайға,
Тураткайым кунды сағылға.
Әжәл елен һизеп кешенләне,
Бер боролоп килгән яғына.

Сылтыр-сылтыр көмөш йүгәндәре,
Эйәр кашкайзары алтынлы.
Сит-ят карап харап кына итте
Ак канатлы толпар атымды.

Кола атым

Эй кола ат, кола ат,
Нишләргә миңә атыһыз,
Табылмаһаң, кола ат,
Калдыраһың канатһыз.
Эй, кола ат, кола ат,
Инде ни хәл итәйем?
Атыһыз иргә бисә лә юк,
Нисек донъя көтәйем?

Өпәт

Ерән бейә менән туры бейә
Һауған һайын икешәр эйә.
Хайран малдарымдың иткәйен
Әллә һиндәй дошмандар йейә.

Юлғотло һунарсы

Атка ла ғына менмәй зә, ай, һазакһыз,
Һунарға ғына барған да Юлғотло,
Һунарға ғына барған да Юлғотло.
Һазак кына уға һиңә кәрәк,
Сөйөр генә булғас бөркөттә,
Сөйөр генә булғас бөркөттә.

Малтабар

Арғымаккай яңғыз, егет малһыз,
Малһыз ғына егет кәзерһез,
Малһыз ғына тиеп кәмләмәгез,
Малды бирә хозай тигезһез.

Ялан йыры

Ерәнсәй зә атым, ай, уйнайзыр,
Алты ай йөрөп йыйған май өсөн.
Егет кенә кеше башын ашай,
Утка янып китер мал өсөн.

Ир-егет

Алтынлы ла эйәр, алты айыл,
Алтаулы ла атка етмәйзер.
Ир-егеткәй кайза йөрөһә лә,
Үз илкәйе иштән китмәйзер.

Арғымак яңғыз, егет малһыз

Арғымак яңғыз, егет малһыз,
Малһыз егет була шул һанһыз.
Малы ла булыр, һаны ла булыр,
Булмайык үзебез сабырһыз.

Тук буйы

Тук буйкайзары, ай, бүтәгә,
Ат тояккайзарын күтәрә.
Йыр йырлауы безгә тәсбих түгел,
Йыр йырлауы күңел күтәрә.

Туп-туп итеп баһқан туры аттың
Тустак кеүек булыр тояғы.
Ирмен генә тигән ир-егеттең
Ат башындай булыр йөрәге.

Дүңгәүер

Бәләкәй генә турысай юл башлай,
Эйәрзәге егет йыр башлай.
Кайза ғына бармай, һизәр күрмәй,
Беззең генә фәзиз был башкай.

Иргә Нужа

Иргә һуҗа килмәй зә булырмы?
Килһә һуҗа, китмәй булырмы?
Һиәтләһнеп, егет атка менһә,
Һиәтенә етмәй булырмы?

Бүртә атка менеп

Бүртә атка менеп, бүре тун кейеп,
Бүре кыуа башкорт балаһы.
Арт яғыкайына боролоп карап,
Үкереп илай бүре анаһы.

Бүртә атка менеп, бүре тун кейеп,
Бүре кыуып булмай, кар катқан.
Йәш сактағы көйзә көйләр инем,
Көйләп булмай инде шул —
картайтқан.

Арғуҗа

Арғуҗала буйлап йөрөгәнемдә
Ятып калды кайыш дилбегәм.
Дилбегәм дә өсөн кайғырмайым,
Ятып калды тыуған илгенәм.

Калды

Бәләкәй генә бүртә әкрен юрта,
Әкрен-әкрен баһып, тиз етә.
Қырыкыларза түгел, сәхрәләрзә
Йәшлек гүмерем заяға тик үтә.

Мәхүбә

Аткайымды мендем, ай, китергә,
Брымбурға барып та етергә.
Брымбурға еткәс, бүркөм һалдым,
Егетем әйтә сабыр за итергә.

Хәйрүләкәй

Тып-тып кына баһқан туратыңды,
Йәнейем кеүек Хәйрүләкәй,
Былбыл булып һайра әле,
Йөз илле һум биреп тә һорарзар.
Сит илдәргә китеп, якшы йөрөһәң,
Йәнейем кеүек Хәйрүләкәй,
Былбыл булып һайра әле,
“Кайзан килгән?” —

тип (шул) һорарзар,
“Кем балаһы?” тип (шул) һорарзар.

Маһисәрүәр

Туп-туп кына баһқан туры атымдың,
Әсмәбибкәй,
Тук буйыкайында ла, Маһисәрүәр,
ай, тәйәккәйе,
Уттарза ла янмаһ та һыуза батмаһ,
Әсмәбибкәй,
Аһыл егеттәрзең дә, Маһисәрүәр,
ай, һөйәккәйе.

Өйзәрәк буйы

Өйзәрәккәй буйы кылған ялан,
Елләп-елләп бейә бәйләргә.
Өйзәрәккәй буйы кулдан китһә,
Ни йәм табып йәйзәр йәйләргә.

Төйлән буйы

Ерәнсәй зә атым, ай, бик елмәй,
Елһә, ялкайзарын йыя алмай.
Үззәре лә егет, ай, була алмай,
Егет булған ирзе күрә алмай.

Ерәнсәкәй атым

Ерәнсәкәй зә атым уйнай за,
Сылбыр оһкайынан буйлай за.
Яланда яңғыз йөрөгәнәмдә,
Күкрәккәйем күпте уйлай за.

Сыбай кашка

Сыбай ғына кашка кырас ялын
Таузан ғына өргән ел тарай.
Алыһ ергә китһәм, сыбай кашкам,
Башкынайын бороп бер карай.

Илама, күңелең тулһа ла

Ат якшыкайзары, ай, юрта ла,
Тилмерепкәй торалыр кәртәлә.
Үткән генә көндөң рәхәте юк,
Нисек булыр икән иртәгә?
Кеймә бүркөң, камһат булһа ла,
Илама, дуһ, күңелең тулһа ла.

Ғәзиз баш

Ниәтләнеп егет атка менһә,
Ниәтенә етмәһ булырмы?
Иргә генә нужда, ай, төшөр зә
Төшкән нужда китмәһ булырмы?

Көмөш кенә әйәр

Көмөш кенә әйәр һалыр инем,
Менгән генә атым кир булһа,
Баштарымды алып китер инем,
Ышыкланып торор ер булһа.

Үткән гүмер

Турыһай за атым, ай, еләлер,
Йылғырлатып килгән кош кеүек.
Үткән генә гүмерем, ай, буһ кеүек,
Калған ғына гүмерем кыһ кеүек.

Үзған гүмер

Күгәрәп кенә ятқан күк аркаға
Сабып менһәң, атка ла көс була.
Үткән гүмеркәйзең юк билдәһе,
Таң ата ла тағы кис була.

Күк юрға

Әйзәп кенә барған ерәнсәйзе
Узып кына китә күк юрға.
Иһән-һау за булһак күрешербез,
Гүмерзәрзе телә күп йылға
Елә-һаба бара күк юрға,
Китһен гүмер беззең күп йылға.

Гүмер

Күгәрәп тә ятқан күк аркаға
Ат юрттырып менһәң көс була.
Үткән гүмеремдең юк билгеһе,
Таң ата ла көндә кис була.

Кылыһбай йыры

Урал таукайында йылкы малы,
Һайлап-һайлап мендем һәйбәтен,
Ир ғәзәтен шуһан белерһегез,
Һис һөйләмәһ кеше ғәйбәтен.

Гәфифә

Бейеккәй зә таузың, ай, башында,
Гәфифә,
Ат саптырзым француз яулыкка.
Ағай-эне менән дуҫ-иштәрәм,
Гәфифә,
Кылайык та доға һаулыкка.

Якшы ғына атка

Якшы ғына атка — якшы камыт,
Якшы атка — якшы ыңғырсақ.
Уйнап кына көлөп күнел астык,
Инде етте безгә кайтыр сак.

Табын йыры

Аткынайы якшы, үзе купшы,
Арғы яктан килә бер кеше.
Дуҫ-ишенән уның дошманы күп,
Сер бирмәй зә йөрөй ир кеше.

Курай

Ике генә ерән, берзәр көрән,
Эзе булмай берлән юл менән.
Маңғайзарға язған хак язмышты
Һызып ташлап булмай кул менән.

Күктә генә болот

Көмөш кенә эйәр, ез койошкан
Дйылдары атка етмәйзәр.
Йөзгенәндән күзем, ай, китмәйзәр,
Хак-тәғәлә насип итмәйзәр.

Сук муйыл

Караташ асты сук муйыл,
Күтәргегез күп быйыл.
Козаса, һине алам, тиеп,
Атһыз калдым мин быйыл.

Тәзрәм төбө

Бәләкәй генә бәләкәй, ай, күк ала,
Күк аланы менер ир бала.
Ир балакайзарзың кулына төшһә,
Бәйле коштай була кыз бала.

Ак келәт

Ерәнсәкәй атым һаз буйында,
Ез эшлийә, камыт муйынында.
Егет ятыр кызың, ай, куйынында,
Кыз беләге егет муйынында.

Фариза

Аркала ерзә йылкы, ай, күзәттем,
Талдан короғомдо һөйрәттем.
Мактап кына мактап Фаризаны
Тел осонан үбеп уяттым.

Арьяк та остоң

Менгән генә атым күк буззыр,
Кыуған йәнлектәрәм кондоззор.
Көндә лә генә төндә уйлағаным,
Һарғайғаным, ахыры, шул кыззыр.

Хан кызы

— Ай-һай, егет, йәнем егет,
китсе, егет,
Минәң ағай усал кеше, һизер, орошор.
— Ағайыңа алып бирәм ала юрға,
Менеп елеп сығып китһен озақ юлға.

Акбузат

Ак куянкайзарзы мин касырзым,
Акбузатым менән бастырзым.
Юк йомошкайзарзы бар ук итеп,
Ишеккәйзәрәнде астырзым.

Илсебай

Илкәйзәрәм кайза, ерем кайза,
Көрән кашка етмәс ер кайза.
Талдан ғына нескә билдәрәнде
Талдырып-талдырып һөйгән йәр кайза.

Ай-һай за, гүзәлем

Менгән генә атым туры булһа,
Сабыр инем, билем талғансы.
Һөйгән дә йәрем үземә булһа,
Ай-һай за, гүзәлем,
Һөйөр инем, заукым канғансы.

Ялсығол

Менгән генә атың, әй, буз булһын,
Баҫкан өзәңгеләрең ез булһын.
Һөйгән генә йәрең, әй, шул булһын,
Ун һигеззәй йәшәр кыз булһын.

Йәш йөрәк

Ерәнсәй зә атым, ай, елмәйзәр,
Был гүмеркәй ике килмәйзәр.
Был гүмерзең ике килмәгенән
Диуаналар ғына белмәйзәр.

Ат якшыккайзары

Ат якшыккайзары, ай, шул була,
Йоморо тояк, бэлэкэй башлыгы.
Кыз якшыккайзары, ай, шул була,
Кара күзле, кара кашлыгы.
Кеймэ бүркөң камсат булһа ла,
Илама, йөрөгем, күңелең тулһа ла.

Турсанай

Етер ерзәремә етәйем тип,
Турсанайзы мендем дағалап.
Өс көн түгел, өс йыл мин йөрөнөм
Һин матур за кыззы һағалап.

Шәүрә килен

Бэлэкэй генә туры, ай, атыңды
Үзең тотоп, үзең өйрәттең.
Ят һөйүзе, кайным, минән күрмә,
Ят һөйүзе үзең өйрәттең.

Зәғифә

Атакайым, атың да, ай, нукталы,
Нукталарың һайлап сукла әле.
Һөймәгәндәй ергә көсләп бирзең,
Исеңә төшөр, атай, тукта әле.

Мәзинәкәй

Ерәнсәй зә кайза, яр буйында,
Мәзинәкәй һылыуым, бөзрә сәс,
Ез канаткайзары муйынында.
Матур егет кайза, кыз куйынында,
Мәзинәкәй һылыуым, бөзрә сәс,
Кыз беләге егеттең муйынында.

Кыз балакай

Парлап та ғына парлап ат ектерзем,
Мисәүенә уның тай ектем.
Тайкайзарзың хәлен аттар белмәй,
Кыз балакай хәлен ят белмәй.

Әминәкәй

Миәс кенә буйы бигерәк ялан,
Ат бәйләр зә инем, баған юк,
Илап та ғына илап хаттар алдым,
Хат языр за инем, туған юк.

Зәйнәбем

Зәйнәп һыуға бара ла кем,
Зәйнәп һыуға бара ла кем,
Көйәнтәһен каға ла кем, Зәйнәбем.
Атым кайза бәйләйем дә,
Атым кайза бәйләйем дә,
Алма ағас төбөнә кем, Зәйнәбем.

Сабира

Ат уйнатып үткәнәңдә
Тезгенәңдә ник тарттың?
Аткайыңды туктатып,
Минең якка ник бактың?
Бер бакманың, ике бактың —
Йөрөгемә ут яктың.

Шәл яулыгың бәйләгәнһен, дуһкайым,
Әгәр йәнем икәү булһа, дуһкайым,
Әгәр йәнем икәү булһа, дуһкайым,
Берәһен һиңә бирер инем, дуһкайым.

Аттар төшмәй шишмәгә,
Аттар төшмәй шишмәгә,
Шишмә һалкын эсмәгә.
Аттар төшмәй шишмәгә,
Шишмә һыуык эсмәгә.

ОҢОН ЙЫРҢАР

1. Ағизелкәйзәрзең аръяғында
Йылкылары йөрөй болонда.
Ожмахтарың торһон бер яғында,
Шул болонда йөрөгән сағында.

2. Акбуз аттар менеп, аркаларза,
Сәхрә гиззем — йәдәр тапманым.
Күп илдәрзә йөрөнөм, йыһан кистем,
Үз илемдәй илдәр тапманым.

3. Алма ғына сыбар атым булһа,
Менмәс инем, дуһтар, туратка.
Бәхетле лә берәр бала булһам,
Китмәс инем, дуһтар, йыракка.

4. Атка ғына менһәң, ай, ат якшы,
Ергә генә төшһәң, ер якшы.
Алтын ғына көмөш яуған ерзән
Тууған ғына үскән ил якшы.

5. Ике лә генә турат, ай, уйнайзыр,
Тезгендәре кыска — буйлайзыр.
Алыс кына ерзең шуныһы кыйын —
Вақыт етмәй кайтып булмайзыр.

6. Йәйзең генә эсе селләһендә
Йылкым сыкмай киске һалкынһыз.
Үз илкәйен һөймәс яман ирзең
Йөрәккәйе булыр ялкынһыз.

7. Көмөш кенә кашлы, ай, эйәрзе,
Һалдым ғына һарат биленә.
Аккош кына булып осор инем,
Тыуған ғына үскән илемә.

8. Караңғы ла төндә ак күренә
Кара аткайымдың кашкаһы.
Бигерәк кенә ауыр, бигерәк кыйын
Була икән илдең башкаһы.

9. Турысай за атым, ай, юшамай,
Эйәрләһең, эсе бушамай.
Кайза ғына барһаң, бер үк кояш,
Тыуған илкәйемә окшамай.

10. Урал урмандары шау-шыу итә,
Киблаларзан елдәр искәндә.
Кешнәшәләр йылкы малкайзары
Йәмле йәйләүзәргә күскәндә.

11. Ағизелкәйзәрзе аша сыктым
Ете йәшәр туры ат менән.
Егет кенә сағың үтһен, егет,
Етмеш ете төрлө дәрт менән.

12. Акбуз атка менһең, ай тир була,
Ак серге лә һалһаң, кир була.
Аталарзан калған яңғыз бала
Ят ерзәрзә йөрөп ир була.

13. Анаузан да килә, ай, бер егет,
Менеп алып аттың һәйбәтен.
Егет кенә кеше, ай, шул булыр,
Һөйләмәс ул кеше ғәйбәтен.

14. Ат ашамай күрән үләнде,
Ашайзыр за сәскә үләнде.
Дошмандарым мине күрә алмайзыр,
Яраталыр ятып үлгәнде.

15. Ат якшыккайзары, ай, арканда,
Ир якшыккайзары тарханда.

Уңған ғына булһаң, дуҫ күрәләр,
Кайһы ғына ергә барһаң да.

16. Ат якшыккайзары, ай, буз булыр,
Батыр ғына ирзәр нур булыр.
Төшә күрмә дошман кулдарына,
Ғәзиз башкайзарың хур булыр.

17. Атка ғына менһең, бик сапма,
Ауызлығын уның нык тартма.
Илкәйеңде басып яу килгәндә,
Аткайыңа менмәй тик ятма.

18. Атка ғына менһең, һикереп мен,
Аяккайзарың шул һалынһын.
Сисмә дошмандарға эс сереңде,
Дошмандарың һиңә ялынһын.

19. Аткайыңым килә, ай, талпынып,
Ауыр дуғаларға алынып.
Егет кенә кеше төндә йөрөп
Бер дәрт(е)кәйенә һалынып.

20. Бейек кенә таузың баштарында
Кара айғыр тузан туззыра.
Беззең генә кеүек, һай, егеттәр
Йырлап күмерзәрән уззыра.

21. Беззең генә йәйләү бигерәк йәмле
Езелекләп колон бәйләргә.
Дошманына каршы сығыр егет,
Куй-һарыккай кеүек әйзәргә.

22. Егет кенә булһаң, ай, егет бул,
Көмөш койзор кайыш йүгәнгә.
Тоғро ғына һүзле, асык йөзлө,
Исемкәйең калһын бүтәнгә.

23. Егет кенә кеше, ай, шул булыр —
Атланмаҫ ул конан, дүнәнгә,
Ир булыпкай тыуған асыл ирзәр
Үкенмәс ул ниңә тыуғанға.

24. Ерәнсәй зә менән, ай, көрәнсәй
Тибен тибә таузың үнерендә.
Низәр генә килеп, низәр китмәй
Ир-егеткәйзәрзең күмерендә.

25. Иртән дә генә тороп тышка сыкһам,
Тау буйкайында йылкы юк.
Уйһыз за ғына егет һуйыр ташы —
Уйлы егеттәрзә йоко юк.

26. Иртәнсәккәй тороп тышка сыкхам,
Аркаларза йөрөгән йылкым юк.
Илебеззә арыслан ирзәр булғас,
Йөрәккәйем тыныс, күңелем тук.

27. Көмөш кенә эйәр бик килешә,
Менгән генә атың кир булһа.
Донъя ауырлығы еңел күренә,
Арысландай сабыр ир булһа.

28. Менгән генә атым, ай, кир булыр,
Тибенгеһе уның тир булыр.
Атга ғына менеп, яузы кыуған —
Үз илендә данлы ир булыр.

29. Менгән генә атым кан ерән,
Қара урманкайзарза қар тәрән.
Менгән генә атым иңән булһа,
Башкынайым кайтыр һау-иңән.

30. Менгән генә атың якшы булһа,
Һатаһыңмы тип үк һорарзар.
Тәрбиәле булып, матур үсһән,
Кем балаһы тип үк һорарзар.

31. Селтәрле лә күпер, ай, төзөк юл,
Дағаһызкай атым бара алмай.
Һандуғаскай кеүек һайраһам да,
Бер малһызкай һүзем ярамай.

32. Урап та урап ат сабырға
Қызыл буйы кеүек ер кайза?
Бөрийәндәрзә ирзәр күп булһа ла,
Һинен кеүек толпар ир кайза.

33. Һары аттар мендем, һаззар кистем,
Һары атым һалкын алһын тип.
Илдәрәмдән биззем, йыһан гиззем,
Ғәзиз башым ғибрәт алһын тип.

34. Юлға ла ғына сыкхам, азашамын,
Ни булды икән беззең Туратка?
Сабырлыҡтар менән эштәр қылһақ,
Ирешербез микән моратка?

35. Ялан ғына ерзең, ай, йылқыһы,
Аркаларза булыр төйәге.
Утта ғына янмаҫ, һыуза батмаҫ,
Асыл ғына егет һөйәге.

36. Ағарыпқай ятқан ақ түбәгә
Ат юрттырып менһәм, көс була.

Үткән ғүмеремден юк билдәһе,
Таң ата ла көндәр кис була.

37. Ағизелкәйзәрзе аша сыктым
Алты йөшәр ала тай менән.
Йөш ғүмерем минең зая үтте
Алтымыш алты төрлә яй менән.

38. Ат якшыкайзары, ай, алаяк,
Акса биреп һатып алайык.
Был ғүмерзәр безгә ике килмәй,
Әйләп кымыз эсеп калайык.

39. Ат якшыкайзары, ай, Тимергүк,
Менеп кенә саптым әңерзә үк.
Елә лә генә саба етә алманым
Үтеп кенә барған ғүмерзә үк.

40. Аткынайым минең, ай, бара алмай,
Талыкты ғына микән үрзәрзә?
Минең генә ғәзиз башкынайым
Йөшләй барып керзе гүрзәргә.

41. Бәләкәй зә сакта, ай, әйләнем,
Елеп-елеп колон бәйләнем.
Йәйләүзәргә сығып йөрөгәндәр
Қилер микән кабат әйләнеп.

42. Дөбөр генә дөбөр, ай, дөбөрсәк,
Дөбөрләб үк уйнай колонсак.
Дөбөрләб үк уйнаған колонсактай,
Үтеп китте беззең дәүер сак.

43. Ерәнсәй зә атымдың елеүе,
Ер қырлап та осқан қош кеүек.
Был ғүмеркәйзәрзең, ай, үтеүе
Уяулы-йоколо күргән төш кеүек.

44. Ерәнсәй зә атым, ай, елә алмай,
Маңлай сәскәйзәрен йыя алмай,
Үткән дә генә ғүмер, қалған хәтер
Қабат безгә кайтып килә алмай.

45. Ерәнсәкәй атым, ай, ялдары
Қүтәрәп тә килгән тыу кеүек.
Үтә лә генә ғүмер, үтә дәүер,
Сылтырапқай аққан һыу кеүек.

46. Саптар ғына атым саптырырға
Әйәрзәрен һалдым алмаҫка.
Йөш ғүмеркәйзәрәм үтеп китте
Бәхилләшеп кире кайтмаҫка.

47. Текә генә таузың, ай, битендә
Тибен генә тибә Қарайғыр,
Ышанмайық, дуһтар, был донъяға,
Барыбыззы ла йыйыр кара ер.

48. Урал ғына сығып, ай, йәйләнем,
Елеп-елеп колон бәйләнем.
Егет кенә дәүерем үтеп китте,
Килмәс микән кабат әйләнеп.

49. Ай-һай за ғына бейек Урал тауы,
Өзөләлер қолакбаузары.
Қолакбаукайзарын ялғай-ялғай,
Һызылалыр йөрәк майзары.

50. Ай-һай за ғына көндөн, ай, эсәһе,
Йылкы сығмай киске һалкынға.
Әскенәйем тулы хәсрәт уты,
Йәш йөрәгем яна ялкынға.

51. Акбузатка мендем, тир сықты,
Ак сергекәйемә кер сықты.
Янып кына барған йөрәгемә
Киблаларзан һалкын ел сықты.

52. Акбуз аткайымды эйәрләһәм,
Ак сергекәйзәрем тир була.
Фәкир кешеләрзең, ай, балаһы,
Илай-һығтай йөрөп ир була.

53. Акбуз аткайынды тирләтмә,
Ак сергекәйзәрен тирбәтмә.
Башкайыма кайғы төштө тиеп,
Йәш йөрәккәйенде сирләтмә.

54. Акбуз аткайымды тышаулайым
Һыу буйына үскән күрәнгә.
Күрмәгәнгә, дуһтар, күрһәтмәһен,
Түзем дә генә бирһен күрәнгә.

55. Алыһтарзан күренә, ай, бер ялан,
Ат уйната торған ер икән.
Донъя рәхәтлеген күрмәйенсә
Үсеп кенә килгән ир икән.

56. Арка өһтәрәндә, ай, ат уйнай,
Түбә өһтәрәндә төлкә уйнай.
Беззең генә кеүек фәкир кеше
Көн итеүкәйзәрен көн дә уйлай.

57. Ат эйәрләп мендем, ай, китергә,
Ниәт иткән ергә етергә.

Ниәт иткән ергә етә алмағас,
Белә алманым ни хәл итергә.

58. Аткайнайым китте, ай, юл буйлап,
Үзгенәйем китте һыу буйлап.
Акылһыз ук бала түгел инем,
Акылдарым бөттө күп уйлап.

59. Атым аяғында, ай, бығау бар,
Бығау киһә торған игәү бар.
Моңайма ла, башым, түгелмә, йәшем,
Моң тарата торған йырау бар.

60. Бейек кенә таузың, ай, башында
Өйөр йылкы йөрөй көтөүһез.
Кеше лә генә белмәй, мин әйтмәймен,
Әскенәйем яна төтөнһез.

61. Бурыл ғына атым, ай, менәйем,
Менеп кенә елеп киләйем.
Уңлы ла ғына һуллы кашым тарта,
Ни булыркайзарын белмәйем.

62. Ерән генә йылкы, ай, кыуалыр
Тау буйына берләм юл менән.
Нурлы ғына йөззәр, ай, һарға,
Төрлө хәсрәт, төрлө уй менән.

63. Ерән атым микән, ай, салкыған,
Етегән йондоз микән балкыған?
Хәсрәт тә микән, ай, дәрт микән,
Йәш йөрәгем башын талкыған?

64. Ерән генә кашка атка менеп,
Тау буйлатып килә бер кеше.
Әйелеп кенә бөгөлөп йәшәһә лә,
Өмөт менән йөрөр ир кеше.

65. Ерәнсәй зә аттың, ай, юрғаһы
Мәргән егет атқан ук кеүек.
Уй-хәсрәткәйзәрем, ай, юк кеүек,
Йөрәккәйем яна ут кеүек.

66. Ерәнсәй зә атым, ай, елеүе,
Ер бауырлап осқан кош кеүек.
Ошо ултырыуым бик мәһрүм,
Қанаткайы һынған кош кеүек.

67. Ерәнсәй зә атым, ай, елә алмай,
Қамсыларым юктан күрәмен.
Қайза ғына барһам, юлым уңмай,
Бәхеттәрем юктан күрәмен.

68. Ерэнсэй зэ атым бэйлэп куйзым
Кибла яктан өргэн халкынга.
Уф алла ла тihэм, донъя көйө,
Күкрөгөмдэн сыккан ялкынга.

69. Ерэнсэй зэ атым елгэн сакта
Каршы килгэн кеше юл бирэ.
Илама ла, башым, түгелмэ, йөшем,
Йэн биргэнгэ донъя йүн бирэ.

70. Ерэнсэй зэ атым менеп сыкхам,
Йөрөп кенэ килэм күп ерзэн.
Бэхеткэйем минең кэм булмаһа,
Кэм үк түгел инем күп ирзэн.

71. Ерэнсэй зэ атым ял койроғон
Мин үрмәһәм, уны ла кем үрһен.
Илама ла, башым, түкмэ йөшең,
Һин күрәһеләрзе кем күрһен.

72. Ерэнсэй зэ менән, ай, Көрәнсэй,
Юрғалайзыр тура юл менән.
Нужа күреп, рэхәт күрә алмаған,
Бер без түгел — бөтә ил менән.

73. Ике генә турат мин һимерттем
Бура ғына төбө бойзайға.
Минең генә былай зарланғаным
Мәғлүм генә булһын хозайға.

74. Иртәнсәккэй тороп, ай, караһам,
Өй буйында йөрөгән йылкы юк.
Уйламаған сакта һис нәмә юк,
Уй уйлаған ирзә йоко юк.

75. Көмөш кенә эйәр бик килешә,
Менгән генә атың кир булһа.
Кайза ғына барһаң, мәхрүм булмай,
Бэхетле лә тыуған ир булһа.

76. Көмөш кенә эйәр, кайыш тартма,
Өзәңкейзәре лә ез генә.
Үз-үзекәйеңде һакламаһаң,
Зая булуызары тиз генә.

77. Көмөш кенә йүгән, ез койошкан,
Эйәләре белмәй — ат белә.
Әскенәйем тулы кайғы-хәсрәт,
Үз туғаным белмәй, ят белә.

78. Көтөүемде эйзәп, эй, ебәрзем
Акташ тауы араларына.

Низәр генә килеп, низәр китмәй
Ата-инә балаларына.

79. Кара урмандарзан сыккан сакта
Кара атым саба әлһерәп.
Акыллы ла башым тиле итте
Баштарыма төшкән хәс(е)рәт.

80. Менгән генә атым, ай, кызыл күк,
Егеп кенә сыктым эңерзүк.
Кайғы ғына хәсрәт бөтөрмө икән
Әллә китер микән гүмергүк?

81. һары атка мендем, һаззар кистем,
Һаззың халкындары алһын тип.
Ултыра ла тороп тауға сыктым,
Йөрөгән дә ерем калһын тип.

82. һауаларза, дуһтар, ай, кош уйнай,
Ир кулкайзарында ат уйнай.
Аталарзан егет йөшләй калһа,
Көн итеүкәйзәрен көн дә уйлай.

83. һауаларза йондоз, ай, нисә лә,
Нисә генә карама, күсә лә.
Был донъякайзарзың рэхәтлеге —
Якшы ат менән һылыу бисәлә.

84. Әйзәп кенә кыуған йылкымдың
Күк кенәһе бар за, бузы юк.
Минең генә күргән хәсрәтемдең
Ялкындары бар за, кузы юк.

85. Ат ебәрзем, дуһтар, курпыға,
Қурпы ғына башын кыркырға.
Йөз дошманым булһа, мең дуһым бар,
Нинә дошмандарзан куркырға?

86. Аяз ғына көндө каты буран,
Әйләндереп булмай йылкымды.
Дуһ-иш(е)кәйзәрем иһемә төшһә,
Ятып йоклап булмай йокомдо.

87. Бәләкәй генә бүртә һикереп юрта,
Етәм тигән еренә тиз етә.
Ашаһаң да бөтә, кейһәң туза,
Татыулыккайзарға ни етә.

88. Еккән инек аттың якшыһын
Киске халкын менән юртырға.
Төкөрһәнә дошман һүзенә,
Дошман тәңре түгел куркырға.

89. Ерәнсәй зә атым елгән сакта,
Саң урала бауыр астына.
Ғәзиз генә башыбыз һау булғанда,
Дошмандарыбыз — аяк астында.

90. Ерәнсә лә атым, ай, ялдарын
Алтын тарак менән тарайым.
Һез дуҫкайзарым килә тигәс,
Аркаларға менеп карайым.

91. Ерәнсә лә атым шунан өркә —
Юл буйында кара куҫкарзан.
Минең күнелкәйем шунан курка:
Дуҫ-иш булып йөрөгән дошмандан.

92. Менгән аты якшы, үзе матур,
Арғы яктан килер бер кеше.
Дуҫ-ишенән дошман күп булһа ла,
Сер бирмәй зә йөрөр ир кеше.

93. Тук буйкайзарын, ай, буйлатып
Ат саптырзым француз яулыкка.
Ағай-энеләрем, онотмағыз,
Доға кылығыз минең һаулыкка.

94. Турысай ғына аттың ял-койроғон
Күңелем бөтмәй, үзем үрмәһәм.
Дуҫ-иш ташлаһа ла, мин ташламам,
Һеззән элек үзем үлмәһәм.

95. Турысай ғына атым әкрен юрта,
Әкрен генә юртып тиз етә.
Ашағандар бөтә, кейгән туза,
Татыулыккайзарға ни етә.

96. Турысай ғына атым ялын тарай
Кибла ғына яктан өргән ел.
Гәүһәр-якуттарзан киммәт икән
Дуҫ-иш менән уйнап-көлгән ер.

97. Акбуз атка менеп йөрөһәм ине,
Урал ғына таузы буйлатып.
Көрәгәләр алып, дуҫ-иш йыйып,
Ултырнаң ине курай уйнатып.

98. Аркаларза йылкы, ай, юшайзыр,
Айғырзары ярһып кешнәйзер.
Йырағым да килеп йырламайым,
Йыр йырлаһам, күңелем бушайзыр.

99. Атка ла менһәң, һикереп мен,
Ат бауыркайзары һелкенһен.

Урамдан ғына үтһәң, көй көйләп үт,
Йоклап ятқан кыззар елкенһен.

100. Аткинайым китте сылбыр һөйрәп,
Тотормаҫ та микән, йүгерһәм.
Ташқан күңелдәрем асылыр микән,
Һез туғандарымды бер күрһәм.

101. Базарзарға барып ни алайым
Акбуз аткайыма тезгенгә?
Һезең генә менән бер ултырһам,
Гүйә, хәлем етә йөз меңгә.

102. Башкынайы күндер, қуңысы киндер,
Қуңысынан бөрөп тә бәйләнгән.
Көрәгәләр тултырып, бейәләр һауып,
Башкорт меҫкен йылкы әйзәгән.

103. Бейек кенә таузың башкайында
Тибен үк тибә икән кара кир.
Ашайык та әсәйек, уйнайык, көләйек,
Барыбер баҫа беззе кара ер.

104. Ерәнсәккәй атым елгән сакта,
Ышлығыһы уның киң кәрәк.
Боронго ла йырзар йырлар өсөн,
Ак ебәктән йомшак тел кәрәк.

105. Менгән генә атың юртак булһа,
Ос(о)раған ирзәр юл бирә.
Уйнап қына көлөп ултырайык,
Йән биргәнгә хозайым йүн бирә.

106. Туры аткайзарым, ай, йүгәнле,
Йүгәндәрен уның һалдырмам.
Үз хәтеркәйзәрем калһа, калһын,
Дуҫ-иштәрзең хәтерен калдырмам.

107. Аршын ғына ярым карзар яуа,
Батыр ғына аттар юл башлар.
Йәш сағында ғына һөйгән йәрен,
Кем диуана булһа, шул ташлар.

108. Атка ғына менһәң, мен якшыһын,
Киң күкрәкле, бейек башлыһын.
Қыззы ғына һөйһәң, һөй матурын,
Ак сырайлы, кара кашлыһын.

109. Аткайымды бәйләнем қылғанға,
Аткинайым биле талғанға.
Бер ултырам, йәнем, бер торамын
Йөрәккәйем янып барғанға.

110. Егет тә генә булһаң, мен кара атка,
Қара аттарға камсы кәрәкмәс.
Йәрзәрзе лә һөйһәң, һөй матурын,
Матур йәргә яусы кәрәкмәс.

111. Елә лә генә юрта йөрөгәнәмдә,
Елдәр аса минең куйынымды.
Илай-һыктай ғына йөрөгәнәмдә,
Матур кыззар аса күңелемдә.

112. Ерәнсәкәй аттың ялбыр ялын
Ел тарайзыр өстән үрһәм дә.
Һин, һылыукайымды, кысып һөйһәм,
Үкенмәйем иртән үлһәм дә.

113. Ерәнсәкәй атым, ай, шәплеген
Саналарға еккәс белерһез.

Был донъякайзарзың рәхәтлеген
Кыз куйынына кергәс белерһез.

114. Кашкайзарың һинең бигерәк кара,
Якшы аттарға еккән дуғалай.
Буйғынайың һинең бигерәк зифа,
Ағизелдә үскән кыуғалай.

115. Менгән дә генә атым, ай, буззыр,
Аулаған да йәнлек кондоззор.
Көндә генә төндә йокламайса,
Бөтә уйлағаным шул кыззыр.

116. һары аткайзарым һаз буйында,
Ез камыткайзары муйынында.
Һинең менән генә даным сыкты,
Йәнем сыкһын ине куйынында.

КЫСҚА ЙЫРЗАР, ТАКМАКТАР

1. Акбуз атта күп йөрөнәм,
Һыу буйында атланып.
Һинең шәүләләрең күрһәм,
Йүгереп сығам шатланып.

2. Акбуз атым бик шәп килә,
Башын үргә һикертеп.
Үзәккәйемдә өзәһең,
Кашың-күзең һикертеп.

3. Акбуз атым уйнайзыр,
Үлән йәшел сағында.
Әйзә, йәнем, һайрашайык,
Тура килгән сағында.

4. Алайык аттың алаһын,
Алдыртайык дағаһын.
Һең(е)леһе матур булғас,
Дуҫ итәйек ағаһын.

5. Алтын әйәр, хәтфә мендәр
Әйәрләнем аттарға.
Аппакайым, алмакайым,
Күзең һалма яттарға.

6. Арғы яктың үләнән,
Ат ашамай күрәнән.
Иртән уйза, көндөз иҫтә,
Кис төшөмдә күрәмен.

7. Ат бәйләнем кайыңға,
Кайындың һалкынына.
Ултырһам, үләндәр көйөр,
Йөрөгем ялкынына.

8. Аттарымды бәйләп куйзым,
Маяк таллыктарына.
Минең дә иҫкәйем китмәй
Кеше калдыктарына.

9. Атымдың дағаһы алтын,
Һынһа ла алдырманым.
Үзем үлмәй, күргә кермәй
Яттарға калдырмамын.

10. Без бәләкәй сактарза,
Һикереп мендек аттарға,
Ағай үлеп, еңгәй калһа,
Ебәрмәнек яттарға.

11. Беззең аттарға килешә
Урам йүгәндәр генә.
Һағынып һөйләүзәргә калыр
Бергә йөрөгәндәр генә.

12. Беззең бейек тауыбыз,
Өзөлә камыт бауыбыз.
Йыл тәүлеге ун ике ай,
Һызыла йөрәк майыбыз.

13. Бейек тауға менмәс инем,
Тау башында аттарым.
Кыскырып йырламаҫ инем,
Бик һағынған сактарым.

14. Бөгәсә кис бер төш күрзем,
Акбуз атка атландым.
Күргән төшөм дөрөс килде,
Һеззе күреп шатландым.

15. Ике матур һыуға бара,
Бирсәткәһе кара ла.
Уны егет күреп калһа,
Ат эсерә бара ла.

16. Ике пар ат һимерттем
Ун биш көндә тоз менән.
Бөтһөн малың, сыкһын йәнен,
Үзең һөйгән кыз менән.

17. Кара атка кара дуға,
Егеп ебәрәһеңме?
Йәлләмәйсә ят қулына
Биреп ебәрәһеңме?

18. Кара дуға, ез алка
Байзар егә дан өсөн.
Күп егеттәр башын юя
Табылмаған мал өсөн.

19. Кара урманға кергән сакта,
Атың куркак булмаһын.
Ҷояшы уртак булһа ла,
Йәрең уртак булмаһын.

20. Менгән атым буз ғына,
Эйәрзәре ез генә.
Бар илендән сығып киткәс,
Қайтып булмай тиз генә.

21. Менгән атым күк буззыр,
Йәнлек аттым — кондоззор.
Көнөн-төнөн йокламайса,
Уйлағаным — шул кыззыр.

22. Минең атым бар ине,
Ял-койроғо кара ине,
Үткән йылды был вақытта
Ниндәй кайғым бар ине.

23. Туры атка ултырып,
Қаршығызған үтербез.
Әгәр йәшең тулмай торһа,
Тағын бер йыл көтөрбөз.

24. Туры аттарға бәйләп қуйзым,
Һалкын һулыу алһын тип,
Тыуған илде ташлап китәм,
Башым ғибрәт алһын тип.

25. Тып-тып баҫқан туры ат,
Тояктары йәшел тут.
Төшмәһен ғишқың матурға,
Бер зә һүнмәй торған ут.

26. Һандуғас һайраған була,
Тешен қайраған була.
Ат туғарып егә белмәй,
Қыззар һайлаған була.

27. Һыу буйында көрән атым
Һаз үләнен утлайзыр.
Ғишықһыззың йәне тыныс,
Ятһа, үлеп йоклайзыр.

28. Ат менән әйләнергә.
Һезгә лә кәрәкмәй ине
Ят менән бәйләнергә.

29. Аттар атламаҫ инде.
Ғине миңә, мине һиңә
Яттар мактамаҫ инде.

30. Аттар атлатып қына.
Беренен һөйәм мәңгелеккә —
Бер(е)һен алдатып қына.

31. Үсә икән, бешә икән
Қырза ат кузғалағы.
Бейеүсегә бик карайһың,
Йөрәгең кузғаламы?

32. Ялын тарайзар уның.
Матурлығын һорамайзар,
Ақылын карайзар уның.

ЙОЛА ЙЫРЗАРЫ

1. Кырас кына яллы кара ат менеп,
Ил аралап, килгән был егет;
Атаһы ла түрә, үзе мырза,
Кәзерле лә үскән бай егет.

Тезгенендә уйнай толпар аты,
Кыз күзләргә уйлап килгәндә:
Калталары тулы тәңкә менән,
Услап алып бүләк биргәндә.

2. Ил аралап килгәнһең,
Ат тирләтеп елгәнһең.
Алыс ерзәге һылыузы —
Әллә төштә күргәнһең.

3. Һәлпәң-һәлпәң һәлпәңләп,
Кулыңа таяк таянып,
Бер балағың һалпайып,
Өс өй аша йортондан,
Арык атың атланып,
Кырма кәпәс башыңда,
Башың үргә кайкайып,
Кайза юлың тошканың?

1. Атакайым, атың күпме ине,
Серге буйкайзары сукмы ине?
Атакайым, мине йөшләй бирзең,
Асырар хәлкәйзәрең юкмы ине?
Эй-й-й...

2. Атакайымдың аткынаһы
Сығып киткән камышка.
Атайымдың биргән ере
Кейәү зә түгел, абышка.
Эй-й-й...

3. Атакайымдың да аттары
Һыузан ғына сыккан балыктай.
Атакайымдың биргән ере
Янып та торған тамуктай.

4. Егәрләнеп йөрөп ат егәһең,
Талмай за, атайым, беләккәйең.
Теләмәгән көйө биреүгә
Янмай за, атай, йөрәккәйең.

Сукмарзай зур танауың
Шыр-шыр тартып, ескәнеп,
Емтек эзләр ас эттәй,
Атка менеп эзләнеп,
Ниңә килеп туктаның?

4. Ай, кейәүкәй, кейәүкәй,
Менгән аты туры икән.
Суклы ла билбау быуырға
Биле лә егеттең купшы икән.

5. Батыры юк, ак толпар,
Саһна, бауыр яза алмас,
Йола белмәс кейәүзәр
Кызын эзләп таба алмас.

6. Безгә килгән козаларзың
Еккән аттары қола.
Йыртыш һорай тип көлмәгез —
Борондан калған йола.

СЕНЛӘУЗӘР

5. Ерәнсәкәй атым елмәйзер,
Ул елһә лә, йәлләп менмәйем;
Бармас кына ергә бирзең, атай,
Һин бирһең дә, мөрхәтһенмәйем.

6. Күк юрға менән буз юрға
Калырзар микән кешнәшеп.
Әсәкәйем, инде мин китәм,
Күрешергә килдем хушлашып.

7. Капка төбөнә тай туктаған,
Асып ебәр, атакай, капканды,
Биргән малдарын кире ебәр,
Алып кал, атакай, баланды.

8. Капкаларзан сыккан сакта
Пар аттары тулай башланы.
Һау бул да, әсәкәйем, тигән инем,
Барыһы ла илай башланы.

9. Кушлап та кушлап ат ектем,
Уртаһына уның тай ектем.
Тай тигәнем миңең ат булды,
Атакайым миңә ят булды.

10. Кылсылдама, тимен, турысай,
Кыл дилбегәнде өзөрһөн.
Илама лә, әсәйем, илама,
Үзегез биргәс, түзәрһен.

11. Миәскәй зә буйы бүтәгә,
Ат аяккайзарын күтәрә.
Әбей зә бабай, хуш булығыз,
Ат егелгән безгә китергә.

12. Мәрйен дә теззем ебәккә,
Йылкы ла ебәрзәм төбәккә.
Йәштән биреүзәрһен, атакайым,
Төйөн генә булды йөрәккә.

13. Яңы ғына инем колонсак,
Көйәнтәләр алыуым яңы сак.
Атакайым, һинәң кулдарыңда
Ун дүрт кенә йыл торҙом сак.

14. Ағакәйым, кир туратыңды
Бәйләйһең кайын төбөнә.
Ун биш йәштән биреп куйғаныңса,
Ташлатһаңсы һыузың төбөнә.

15. Атыңа бесән һал, еңгәкәй,
Ауызлыктарын ал, еңгәкәй.
Башыма яулык япқансы,
Татлы йәнемде ал, еңгәкәй.

16. Йылкынан була кола тай,
Һыйырзан тыуа танакай.
Туғаныңды утка һалдылар,
Йәл түгелме һиңә, ағакәй?

17. Аршын да аршын ақука алдым —
Ақбуз аткайыма дилбегә.
Илап та илап сук бәйләйем
Туған илкәйемә билгегә.

18. Ат егелгән безгә китергә,
Ултырғандар кәңәш итергә.
Хак тәғәлә миңә кушқан икән
Яттар менән күмер итергә.

19. Ике лә туры пар ектәм,
Урталарына тай ектәм.
Тайзар хәлен аттар белә,
Без мәскендең хәлен кем белә?

20. Йылға ғына буйы күк үлән,
Ашап кына тора кир дүнән.
Минәң генә сәсем бәйләнегез
Утыз йәшкә оло ир менән.

21. Әй, ақ татыр, ақ татыр,
Ат аяккайзарын ақһатыр.
Тиндәштәрәм менән йөрөгән ерем
Күк үләнкәй үсмәй как ятыр.

22. Алда ла киткән атымдың
Ышлыялары йәшел сук.
Димсе лә булған Камализы
Илаһи зә барып йәшен һук.

23. Қозаларзың аттары
Тәртә лә төбөн кимерә.
Безгә килгән қозалар
Аракыға тилмерә.

24. Қылсылдама, ерәнкәй,
Қыл дилбегә һиңә килешмәй.
Қыпандама инде, қоҙағый,
Кеше шәлә һиңә килешмәй.

25. Озон қойрок саптар бейә —
Бусағана бүләккә;
Шеш мөгөзлә қуңыр һыйыр —
Киленсәккә теләккә.

26. Кола йылкың колонлап,
Кола ялан тултырһын;
Һыйырзаның күп булып,
Кулың майзар умырһын.

Толпар аттай юшаған
Қанаттарың йәйелһен,
Ауыл-ауыл ултырып
Ырыу-ырмағың йәйелһен.
Кола йылкың колонлап,
Кола ялан тултырһын,
Ала йылкың колонлап,
Ала ялан тултырһын.
Қонажының колонлап,
Күңеленде тултырһын.
Дүнәжәнең колонлап,
Һабаң түрзә ултырһын.